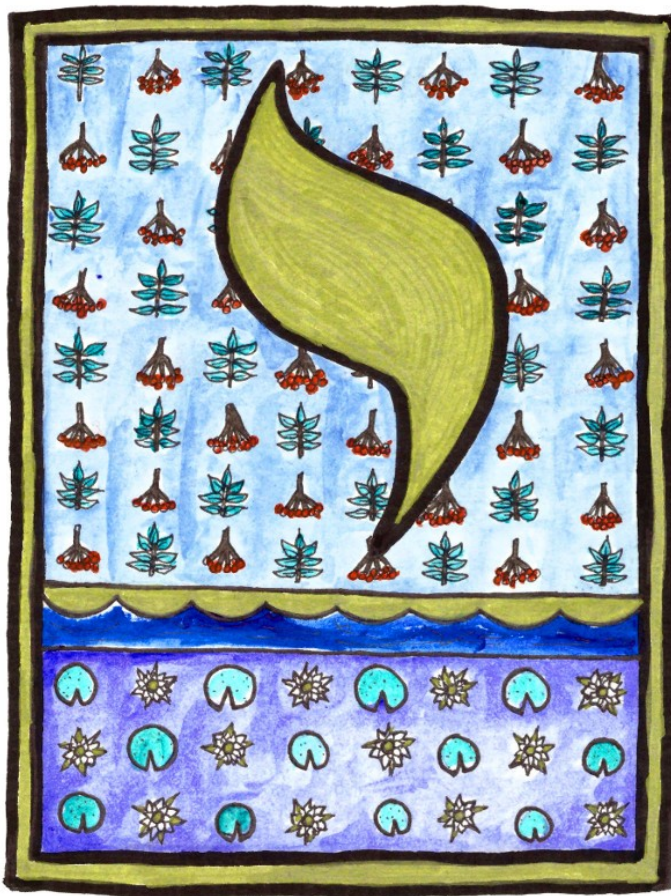

ברכות והודאות

קידוש, הבדלה וברכת המזון עפ"י נוסחאות רס"ג, הרמב"ם והגר"א

זמירות פיוטים ושירים

ערבית לחול ולמוצ"ש

מזכרת מבר המצווה של

ישעיהו ישראל י נ"י

שבת פרשת שלח-לך, י"ט בסיון ה'תשע"ו

עיר הקדש ירושלים תובב"א

תוכן

3.....	סדר סעודת ליל שבת
4.....	ברכת הבנים
4.....	קידוש לליל שבת
5.....	קידוש לשלש רגלים
6.....	קידוש לראש השנה
7.....	סימנא מילתא
8.....	זמירות לליל שבת
11.....	זמירות ליום שבת
13.....	זמירה לסעודה שלישית (ידיד נפש)
14.....	פיוטים לשבת
16.....	פיוט לפסח
17.....	פיוטים לעשרת ימי תשובה
19.....	פיוטים לברית מילה
20.....	פיוטים לשמחות
23.....	שירים
33.....	הבדלה
33.....	זמירות למוצאי שבת
36.....	ברכת המזון
41.....	ברכה אחרונה
42.....	שבע ברכות
43.....	ברכת המזון בסעודת ברית מילה
44.....	ברכת המזון עפ"י נוסחאות רס"ג והרמב"ם
47.....	ערבית לחול ולמוצאי שבת ויום טוב
55.....	ספירת העומר
57.....	תפילת העמידה עפ"י נוסח הרמב"ם

ברכת הלבנה ותפלת הדרך בכריכה האחורית

בעריכת הלל חיים לברי-ישראלי
טבת ה'תשע"ד, מהדורה שניה סיון ה'תשע"ו
כל הזכויות שמורות

ישנם מנהגים שונים בנוגע לשירת "שלוש עליכם". יש ששרים כל בית ג' פעמים. יש שאינם שרים את הבית "ברכוני", עפ"י הגר"ח מוולאז'ין שאין לבקש ממלאכים אלא מהקב"ה לבדו. הבית "בשבתכם" חסר בהרבה נוסחאות. ויש שאינם שרים כלל "צאתכם", או ששרים "בצאתכם" בבי"ת. ויש שמדלגים כל זה ומתחילים מיד עם קידוש.

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, * מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן (מְלֹאכֵי רַחֲמִים), (מְלֹאכֵי מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 בּוֹאֲכֶם לְשִׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן (מְלֹאכֵי רַחֲמִים), (מְלֹאכֵי מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 בְּרַכּוֹנִי לְשִׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן (מְלֹאכֵי רַחֲמִים), (מְלֹאכֵי מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 בְּשִׁבְתְּכֶם לְשִׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן (מְלֹאכֵי רַחֲמִים), (מְלֹאכֵי מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 (בְּ)צֵאתְכֶם לְשִׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן (מְלֹאכֵי רַחֲמִים), (מְלֹאכֵי מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 *יש ששרים "השלוש" במקום "השרת", ויש ששרים את שניהם.

כִּי מְלֹאכֵי יְצוּה־לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
 הִזָּה יִשְׁמַר־צֵאתְךָ וּבוֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

אֶשְׁתַּחֲוֶה מִי יִמָּצָא	וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מִכָּרְהָ:
בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ	וְשָׁלַל לֹא יַחֲסֹר:
גִּמְלַתְהוּ טוֹב וְלֹא־רַע	כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ:
דַּרְשָׁה צֶמֶר וּפְשִׁתִּים	וְתַעֲשֶׂשׁ בַּחֲפָץ כַּפִּיהָ:
הֵיטָה בְּאֲנִיּוֹת סוּחָר	מִמָּרְחָק תִּבְיֵא לַחֲמָה:
וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתַן טַרְף לְבֵיתָהּ	וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
זִמְמָה שָׂדֵה וּתְקַחְתָּהּ	מִפְּרֵי כַּפִּיהָ נִטְעָה (נטע כ') בָּרָם:
חֲגֵרָה בְּעוֹז מִתְנִיָּה	וְתִאֲמַן זְרוּעֹתֶיהָ:
טַעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ	לֹא־יִכְבֶּה בַּלַּיְלָה (בליל כ') נִרְהָ:
יְדִיהָ שְׁלַחַה בְּפִישׁוֹר	וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ פְלִיָּה:
כַּפָּה פְּרִשָׁה לַעֲנִי	וְיָדֶיהָ שְׁלַחַה לְאַבְיוֹן:
לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג	כִּי כָל־בֵּיתָהּ לְבֹשׁ שָׁנִים:
מִרְבָּדִים עֲשֵׂת־הָלָהּ	שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ	בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אַרְץ:
סָדִין עֲשֵׂת־הָ וּתְמַרְ	וְחֲגוֹר נִתְּנָה לְפִנְעֵנִי:
עוֹזִיהֶדֶר לְבוּשָׁה	וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן:
פִּיהָ פִּתְחָה בְּחֻכְמָה	וְתוֹרַת חֹסֵד עַל־לְשׁוֹנָה:
צוֹפִיָּה הֶלִיכוֹת (הילכת כ') בֵּיתָהּ	וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל:
קָמוּ בְּנֵיהָ וַיִּאֲשְׁרוּהָ	בַּעֲלָהּ וַיְהִלְלָהּ:
רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל	וְאֵת עֲלִית עַל־כַּלְנֵהּ:
שָׁקַר הַחֹן וְהַבֵּל הִיפִי	אֲשֶׁה יִרְאֵת־יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל:
תְּנוּ־לָהּ מִפְּרֵי יְדִיהָ	וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ:

ברכת הבנים

לבו: **יְשַׁמְדֵךְ אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה.** * לבת: **יְתַנְּךָ יְהוָה כְּרַחֵל וְכַלְאָה.** *

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיְשַׁמְרֶךָ:

יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְּךָ:

יֵשָׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

וְשָׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

*יש שמברכים בנים ובנות באותה ברכה כוללת, "ישמדך אלהים כאפריים וכמנשה, וכרחל וכלאה".

קידוש ליל שבת

א"ר זירא א"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא: עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה, טעון הדחה ושטיפה, חי ומלא, עיטור ועיטוף, נוטלו בשתי ידיו ונותנו בימין, ומגביהו מן הקרקע טפח, ונותן עיניו בו. ויש אומרים: אף משגרו במתנה לאנשי ביתו. אמר ר' יוחנן: אנו אין לנו אלא ארבעה בלבד, הדחה שטיפה חי ומלא. תנא: הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ. (ברכות נא ע"א)

"טוב לעטר כוס של בהמ"ז וקידוש והבדלה, שיהא ששה כוסות סביב. וה"ה לכל היו"ד דברים וד' (הדחה שטיפה חי מלא) לעיכוב." (מע"ר פ"ו)

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר

יּוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צִבְאוֹתָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבֹת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כשמוציא אחרים: סברי (מְרַנֵּן וּרְבִנֵּן וּרְבִיבֵיתִי), (עונים: לחיי)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ, וְשָׁבֹת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ, וְזָכְרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, (כִּי הוּא יוֹם) תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וְשָׁבֹת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֹת.

בשבת מועד סוכות, כשמקדשים בסוכה, מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֹּכָה.

קידוש לשלש רגלים

כשחל בליל שבת:

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כשמוציא אחרים: סְבָרִי (מְרַנֵּן וְרַבֵּנָן וְרַבּוֹתֵי), (עונים: לְחַיִּי)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בשבת מוסיפים את המלים שבסוגריים.

נוסח הרמב"ם

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ מִכָּל עַם, וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן, בְּחַר בָּנוּ וַיְגַדְּלֵנוּ, רָצָה בָנוּ וַיַּפְאֲרֵנוּ; וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה), מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וַיְזַמְּנֵם לְשִׁשׁוֹן, (אֵת יוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה), אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה, אֵת יוֹם חַג

הַמְּצוֹת	הַשְּׁבוּעוֹת	הַסִּפּוֹת	שְׁמִינֵי עֶצְרַת
הַזֶּה, זְמַן	הַזֶּה, זְמַן	הַזֶּה, זְמַן	הַזֶּה, זְמַן
חֲרוּתָנוּ	מִתַּן תּוֹרָתָנוּ	שְׂמִחַתָּנוּ	שְׂמִחַתָּנוּ

בְּאַהֲבָה, זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (וּשְׁבֻתָּה) וּמוֹעֲדֵי קִדְּשָׁךְ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֻתָּה) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

נוסח אשכנז

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם, וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו; וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וַיְזַמְּנֵם לְשִׁשׁוֹן, אֵת (יוֹם הַשְּׁבֻתָּה הַזֶּה, וְאֵת) יוֹם

חַג	חַג	חַג	חַג
הַמְּצוֹת	הַשְּׁבוּעוֹת	הַסִּפּוֹת	הַשְּׁמִינִי
הַזֶּה, זְמַן	הַזֶּה, זְמַן	הַזֶּה, זְמַן	חַג הַעֲצֵרַת
חֲרוּתָנוּ	מִתַּן תּוֹרָתָנוּ	שְׂמִחַתָּנוּ	שְׂמִחַתָּנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְּשׁ, זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (וּשְׁבֻתָּה) וּמוֹעֲדֵי קִדְּשָׁךְ (בְּאַהֲבָה וּבִרְצוֹן), בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֻתָּה) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

במוצ"ש מוסיפים ברכת הנר וההבדלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחוּל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה; וּבֵין קִדְּשַׁת שְׁבֻתָּה לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשַׁת. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשַׁת אֶת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשַׁתָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחוּל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה; וּבֵין קִדְּשַׁת שְׁבֻתָּה לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשַׁת. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשַׁת אֶת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשַׁתָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ.

בסוכות, כשמקדשים בסוכה, מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה.

בלילה הראשון (בחול"ל, בשני הלילות הראשונים) של פסח, שבועות, סוכות ושמיני עצרת מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגַּעְנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

קידוש לראש השנה

כשחל בליל שבת:

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְיָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

כשמוציא אחרים:

סברי (מְרַנֵּן וְרַבֵּנָן וְרַבּוֹתֵי),

(עונים: לחיי)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בשבת מוסיפים את המלים שבסוגריים.

נוסח אשכנז

נוסח הרמב"ם

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו; וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה,

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן, בָּחַר בָּנוּ וַיְגַדְּלֵנוּ, רָצָה בָּנוּ וַיַּפְאֲרֵנוּ; וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֵת יוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה), אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה, אֵת יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, זְכָרוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה, זְכָר לַיְצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וַדְּבַרְךָ אָמַת וְקִיָּם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִלְּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבֹת) (ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְכָּרוֹן.

כשחל בשבת

אֵת יוֹם הַשְּׁבֹת הַזֶּה, וְאֵת יוֹם

הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, זְכָרוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה

כשחל באמצע השבוע

אֵת יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה,

יוֹם תְּרוּעָה

מִקְרָא קִדְּשׁ, זְכָר לַיְצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וַדְּבַרְךָ אָמַת וְקִיָּם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִלְּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבֹת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְכָּרוֹן.

במוצ"ש מוסיפים ברכת הנר וההבדלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְגוֹיִם, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה; וּבֵין קִדְּשַׁת שְׁבֹת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ מִשֵּׁשֶׁת יְמֵים קִדְּשָׁתָּ; וְהַבְּדִלְתָּ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְחֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְּשַׁת שְׁבֹת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשָׁתָּ. וְהַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשָׁתָּ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ.

בשני הלילות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגַּעְנוּ לְזָמַן הַזֶּה.

סימנא מילתא (לליל ראש השנה)

"אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא יהא רגיל איניש למיכל ריש שתא קרא ורוביא כרתי סילקא ותמרי." (כריתות ו ע"א. ובהוריות יב ע"א גרסי' "למיחזי").

על התמר נוהגים לומר:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁיתְמוּ שׁוֹנְאֵינוּ.

על הרמון:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁנְרְבָה זְכוֹת כְּרֵמוֹן.

על תפוח בדבש:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

על הרוביא, והוא מין של שעועית הקרוי בערבית "לוביא":
(וי"א גם על הגזר, שנקרא מער"ן בל"א)

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁירְבוּ זְכוֹתֵינוּ.

על הכרתי (כרישה בעברית):

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁיכְרְתוּ שׁוֹנְאֵינוּ.

על הקרא (דלעת):

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁיקְרַע רַע גֹּזֵר דִּיגְנוּ וִיקְרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכוֹתֵינוּ.

על הסילקא (סלק):

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁיסְתְּלְקוּ אוֹיְבֵינוּ וּמִשְׁטִינֵינוּ.

על דג:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁנְפָּרָה וְנִרְבָּה כְּדָגִים.

על ראש כבש, דג, כרוב וכו':

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שִׁנְהִיָּה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב.

כמובן ניתן להוסיף סימנים.

זמירות לליל שבת

וְרַמִּים, תִּגִּין וְאָדָם וְחַיִּת רְאָמִים, כִּי בֵּיהּ יְהוּה
צוּר עוֹלָמִים.

הוא אֲשֶׁר דָּבַר לְעַם סִגְלָתוֹ, שְׁמוֹר לְקִדְשׁוֹ
מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ, שֶׁבֶת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ, כִּי
בוֹ שֶׁבֶת אֵל מְכַל מְלֹאכָתוֹ.

בְּמִצְוֹת שֶׁבֶת אֵל יַחְלִיצָהּ, קוּם קְרָא אֱלֹוֵי יַחִישׁ
לְאֻמָּצָהּ, נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצָהּ, אֲכֹל
בְּשִׁמְחָה כִּי כָבַר רָצָהּ.

בְּמִשְׁנֵה לַחֵם וְקִדּוּשׁ רַבָּה, בְּרוּב מְטַעְמִים וְרוּחַ
נְדִיבָהּ, יִזְכּוּ לְרַב טוֹב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, בְּבִיאַת
גּוֹאֵל לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מֵה יְדִידוֹת מְנוּחָתָהּ, אֵת שֶׁבֶת הַמְלָכָה, בְּכֵן נְרוּץ
לְקִרְאָתָהּ, בּוֹאֵי כְלֵה נְסוּכָה, לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת,
לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָהּ, וְתַכֵּל כָּל הָעֲבוֹדוֹת, לֹא תַעֲשׂוּ
מְלֹאכָה. לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים, בְּרַבּוּרִים וּשְׁלִי וְדָגִים.

מִעֲרַב מְזֻמִּינִים, כָּל מִינֵי מְטַעְמִים, מִבְּעוֹד יוֹם
מוֹכְנִים, תִּרְנַגּוּלִים מְפַטְטִים, וְלַעֲרוֹץ כְּמָה מִינִים,
שְׁתוֹת יִינוֹת מְבִשְׂמִים, וְתַפְנוּקֵי מַעֲדוּנִים, בְּכָל
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים.

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים, בְּרַבּוּרִים וּשְׁלִי וְדָגִים.

נַחֲלַת יַעֲקֹב יִירָשׁ, בְּלֵי מִצְרַיִם נַחֲלָה, וְיַכְבְּדוּהוּ
עֲשִׂיר וָרֶשׁ, וְתִזְכּוּ לְגֹאֲלָהּ, יוֹם שֶׁבֶת אִם תִּשְׁמְרוּ,
וְהִייתֶם לִי סִגְלָהּ, שְׁשֵׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ, וּבְשִׁבְעֵי
נִגְלִילָה. לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים, בְּרַבּוּרִים וּשְׁלִי וְדָגִים.

חֲפָצֵיךָ אֲסוּרִים, וְגַם לְחֶשׁוֹב חֲשֻׁבֹנוֹת, הִרְהוּרִים
מִתָּרִים, וּלְשִׁדְדֵי הַבְּנוֹת, וְתַנּוּק לְלַמְדוֹ סֶפֶר, לְמַנְצַח
בְּנִינּוֹת, וְלַהֲגוֹת בְּאֻמְרֵי שְׁפָר, בְּכָל פְּנוֹת וּמְחַנּוֹת.

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים, בְּרַבּוּרִים וּשְׁלִי וְדָגִים.

הַלּוֹכֵךְ תֵּהָא בְּנַחַת, עוֹנֵג קְרָא לְשֶׁבֶת, וְהַשְׁנָה
מִשְׁבַּחַת, כְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת, בְּכֵן נִפְשֵׁי לָךְ עֲרָגָה,
וְלִנּוּחַ בְּחַבַּת, כְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה, בוֹ יְנוּחוּ בֵּן וּבַת.

לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים, בְּרַבּוּרִים וּשְׁלִי וְדָגִים.

מופיע במחזור ויטרי:

כָּל מְקֻדָּשׁ שְׁבִיעֵי כְּרָאוּי לוֹ, כָּל שׁוֹמֵר שֶׁבֶת כְּדַת
מַחֲלָלוֹ, שְׁכָרוֹ הִרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְּעָלוֹ, אִישׁ עַל
מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דְּגָלוֹ.

אוֹהֲבֵי יְהוּה הַמְּחַכִּים בְּבִנְיָן אֲרִיאֵל, בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת
שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ כַּמְקַבְּלֵי מִתֵּן נַחֲלִיאֵל, גַּם שְׂאוּ
יְדִיכֶם קִדְשׁ וְאִמְרוּ לְאֵל, בְּרוּךְ יְהוּה אֲשֶׁר נָתַן
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

דוֹרְשֵׁי יְהוּה זֶרַע אֲבָרְהָם אוֹהֲבוֹ, הַמְּאֻחְרִים לְצֵאת
מִן הַשֶּׁבֶת וּמְמַהֲרִים לְבֹא, וְשִׁמְחִים לְשִׁמְרוֹ וְלַעֲרַב
עֲרֻבוֹ, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוּה נִגְלִילָה וְנִשְׁמַחָה בוֹ.

זְכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שֶׁבֶת גְּרוּסָה, חֲרוּתָהּ
לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מְשַׁבְּצָה, טְהוּרִים
יִירָשׁוּהָ וְיִקְדְּשׁוּהָ בְּמֵאֵמֶר כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, וְיַכֵּל
אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

יוֹם קִדּוּשׁ הוּא מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ, כָּל זֶרַע יַעֲקֹב
יַכְבְּדוּהוּ כְּדַבַּר הַמְּלֶכֶךְ וְדָתוֹ, לְנַחַח בוֹ וְלִשְׁמוּחַ
בְּתַעֲנוּג אֲכֹל וְשָׁתוֹ, כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ.

מִשָּׁךְ חֲסִדֶּךָ לִידְעִיךָ אֵל קִנְאָ וְנוֹקָם, נוֹטְרֵי לְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי זְכוּר וְשְׁמוֹר לְהִקָּם, שְׁמַחֵם בְּבִנְיָן שְׁלֹם
בְּאוֹר פְּנִידָתָם תְּבַהִיקֵם, יְרוּזֵן מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנֶיךָ
תִּשְׁקָם.

עֲזוּר לְשׁוֹבְתֵיךָ בְּשִׁבְעֵי בְּחָרִישׁ וּבְקִצִיר עוֹלָמִים,
פּוֹסְטֵים בוֹ פְּסִיעָה קִטְנָה, סוֹעֲדִים בוֹ לְבָרֶךְ שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים, צְדָקָתְךָ תִּצְהִיר כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, יְהוּה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְבֵּת תְּמִים.

קִדְשֵׁם בְּמִצְוֹתֶיךָ וְטַהֲרֵם כְּעֵצֶם הַשָּׁמַיִם לְטַהֵר, רוּחְךָ
תִּנְחַמּוּ כְּבַהֲמָה בְּבִקְעָה תִּרְדּוּ מִן הַהָר, שְׁבַתְּם תִּשְׁכַּנְּם
בְּנַחֲלַת הַסֶּהַר, כְּנַחֲלִים נִשְׂיוּ כְּנֹגוֹת עַלֵי נְהָר.

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹזֵר לְיְהוּדִים, יוֹם שֶׁבֶתוֹן יוֹם
מְחַמְדִים, שׁוֹמְרֵי וְזוֹכְרֵי הַמָּה מְעִידִים, כִּי
לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים.

שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים, כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים

רם על כל כבודו, כל פה יחנה הודו,
 ברוך אשר בידו, נפש כל חי.
 הבדיל גיני תם, חקים להורותם,
 אשר יעשה אותם, האדם וחי.
 מי זה יצטדק, נמשל באבק דק,
 אמת כי לא יצדק, לפניו כל חי.
 בלב יצר חשוב, כדמות חמת עכשוי,
 ואיכבה ישוב, הבשר החי.
 נסוגים אם אבו, מדרפם שבו,
 טרם ישכבו, בית מועד לכל חי.
 על כל חסדיה, תחדש עדיה,
 פותח את ידה, ומשביע לכל חי.
 זכור אהבת קדומים, והחיה נרדמים,
 וקרוב הימים, אשר בן ישי חי.
 ראה לגברת אמת, שפחה נואמת,
 לא כי בגד המת, ובני החי.
 הלא חלקו מראש, חלק דמו דרש,
 ושפך אף על ראש, השעיר החי.
 אולי עת באה, להשיב נשוא חטאה,
 אל ביתך וראה, אתו וחי.
 אפרש לך כפי, ואקוד על אפי,
 בעת אפתח את פי, בנשמת כל חי.

צור משלו אכלנו, ברכו אמוני,
 שבוענו והותרנו, כדבר יהוה.

הזן את עולמו רוענו אבינו, אכלנו מלחמו
 ומיינו שתינו, על כן נודה לשמו ונהללו
 בפנינו, אמרנו וענינו אין קדוש ביהוה.
 צור משלו אכלנו, ברכו אמוני,
 שבוענו והותרנו, כדבר יהוה.
 בשיר וקול תודה נברך לאלהינו, על ארץ

מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה, כל המתענגים
 בה, יזכו לרוב שמחה, מחבלי משיח, יצלו
 לרוחה, פדותנו תצמיח, ונס יגן ואנחה.
 להתענג בתענוגים, ברבורים ושלי ודגים.

לר' ישראל נג'ארה:

יה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך
 מלכיה, עובדי גבורתך ותמהיה, שפר
 קדמי להחויא.

שבחין אסדר צפרא ורמשא, לך אלהא
 קדישא ברא כל נפשא, עירין קדישין ובני
 אנשא, חיות ברא ועוף שמיא.

יה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

ברבין עובדך ותקיפין, מכך רמיה זקף
 כפיפין, לו יחי גבר שנין אלפין, לא יעול
 גבורתך בחושבניא.

יה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

אלהא די ליה יקר ורבותא, פרוק ית ענד
 מפם אריותא, ואפיק ית עמד מגו גלותא,
 עמד די בחרת מכל אמיה.

יה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

למקדשך תוב ולקדש קדשין, אתר די ביה
 יחדון רוחין ונפשין, ויזמרון לך שירין
 ורחשין, בירושלם קרתא דשפריא.

יה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

לר' אברהם אבר-עזרא

צמאה נפשי, לאלהים לאל חי,
 לבי ובשרי, ירננו לאל חי.

אל חי בראני, ואמר חי אני,

כי לא יראני, האדם וחי.

ברא כל בחכמה, בעצה ובמזמה,

ונעלמה, מעיני כל חי.

מָצְאוּ עֲגוּמִים הַשְּׁקֵט וּבִטְחָה, שֶׁבֶת
מְנוּחָה. יום

לְאִסּוּר מְלָאכָה צוֹיִתְנוּ נוֹרָא, אֲזַכֶּה
הוֹד מְלוֹכָה אִם שֶׁבֶת אֲשַׁמְרָה,
אֶקְרִיב שִׁי לְמוֹרָא מְנַחָה מְרַקְחָה,
שֶׁבֶת מְנוּחָה. יום

וְשִׁיר אֲעַרְךָ לְךָ בְּנִגּוֹן וְנַעֲמָה, מוֹל תִּפְאָרֶת גְּדֻלָּךְ
נִפְשִׁי לְךָ כְּמוֹה, לְסִגְלָה תְּמִימָה קַיִם הַבְּטָחָה, שֶׁבֶת
מְנוּחָה. יום

רְצָה תִּפְלְתִי כְּמוֹ קָרְבַּן נְחֹשֶׁן, וְיוֹם מְנוּחָתִי בְּרִנָּה
וּבִשְׂשׂוֹן, חֲבִיב כָּבֵת אִישׁוֹן בְּרַב הַצְּלָחָה, שֶׁבֶת
מְנוּחָה. יום

יִשְׁעֶךָ קוֹיֵנוּ יְהִי אֲדִיר אֲדִירִים, בֶּן דָּוִד מְלֻכְנוּ שְׁלַח
נָא לְעִבְרִים, וְיִקְרָא לְדְרוֹרִים רֹחוֹ וְהַנְּחָה, שֶׁבֶת
מְנוּחָה. יום

אֲנֵא עֲלִיּוֹן נוֹרָא הַבֵּיטָה עֲנִינּוּ, פְּדִנוּ בְּמַהֲרָה חַנּוּנוּ
וְעַנּוּנוּ, שְׂמַח נִפְשָׁנוּ בְּאוֹר וְשִׁמְחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה.
יום

חֲדָשׁ מְקַדְּשָׁנוּ זְכָרָה נְחֻרְבָת, טוֹבָךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ תְּנֵה לְנַעֲצָבֶת, בְּשֶׁבֶת יוֹשֶׁבֶת
בְּזָמִיר וּשְׁבָחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה. יום

זְכוֹר קְדוֹשׁ לָנוּ בְּזִכּוֹת יְקֵרֶת הַיּוֹם, שְׁמוֹר נָא אוֹתְנוּ
בְּיוֹם זֶה וּבְכָל יוֹם, דּוֹדֵי צַח וְאִיוִם תְּבִיא רְחוּמָה,
שֶׁבֶת מְנוּחָה. יום

קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל הַשְּׁמִיעָה, בְּבֵא חַזְיוֹן
תְּשׁוּעָה צוֹר מְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה, אוֹר שְׁמֵשִׁי הוֹפִיעָה
תְּמִיד הַזְּרִיחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה. יום

חֲמֻדָּה טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ, וּמְזוֹן
וְצִדָּה הַשְּׁבִיעִי לְנַפְשָׁנוּ, חֲסִדוֹ גָּבֵר עָלֵינוּ
וְאַמַּת יְהוָה. צוֹר מְשֻׁלוֹ אֶכְלָנוּ, בָּרְכוּ אַמּוּנֵי,
שֶׁבַעֲנוּ וְהוֹתַרְנוּ, כְּדַבֵּר יְהוָה.

רַחֵם בְּחֲסִדְךָ עַל עַמְךָ צוֹרְנוּ, עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ זְבוּל בֵּית תִּפְאָרֶתְנוּ, וּבֶן דָּוִד עֲבַדְךָ
יְבֵא וַיִּגְאֲלָנוּ, רֹחוֹ אֲפִינוּ מִשִּׁיחַ יְהוָה.

צוֹר מְשֻׁלוֹ אֶכְלָנוּ, בָּרְכוּ אַמּוּנֵי,
שֶׁבַעֲנוּ וְהוֹתַרְנוּ, כְּדַבֵּר יְהוָה.

יְבַנֶּה הַמְּקֻדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תְּמִלְאָה, וְשֵׁם נִשְׁרִי
שִׁיר חֲדָשׁ וּבִרְנִינָה נַעֲלָה, הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ
יִתְבַּרְךָ וַיִּתְעַלָּה, עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא כְּבָרְכַת
יְהוָה. צוֹר מְשֻׁלוֹ אֶכְלָנוּ, בָּרְכוּ אַמּוּנֵי,

שֶׁבַעֲנוּ וְהוֹתַרְנוּ, כְּדַבֵּר יְהוָה.

יום זה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה,

שֶׁבֶת מְנוּחָה.

צוֹיִת פְּקוּדִים בְּמַעֲמַד סִינֵי, שֶׁבֶת
וּמוֹעֲדִים לְשֹׁמֵר בְּכָל שָׁנֵי, לְעֶרְוֹךְ לְפָנֵי
מְשָׁאת וְאַרוּחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה. יום

חֲמֻדַּת הַלְּבָבוֹת לְאַמָּה שְׁבוּרָה,
לְנַפְשׁוֹת נְכֻאָבוֹת נִשְׁמָה יִתְרָה, לְנַפְשׁ
מְצָרָה יִסִּיר אֲנַחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה. יום

קְדֻשַׁת בְּרַכַּת אוֹתוֹ מְכַל יָמִים,
בְּשֶׁשֶׁת כְּלִית מְלֵאכֶת עוֹלָמִים, בּוֹ

זמירות ליום שבת

לר' שמעון בר יצחק ממגנצא

ברוך יהוה יום יום, יעמס לנו ישע ופדיום, ובשמו נגיל כל היום, ובישועתו נרים ראש עליון, כי הוא מעוז לדל ומחסה לאביון.

שבטי יה לישראל עדות, בצרתם לו צר בסבלות ובעבדות, בלבנת הספיר הראם עז ידידות, ונגלה להעלותם מעמק בור ודות, כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות.

מה יקר חסדו בצלו לגונגמו, בגלות בבלה שלח למענימו, להוריד בריחים נמנה ביגמו, ויתנם לרחמים לפני שובימו, כי לא יטש יהוה את עמו בעבור הגדול שמו.

עילם שת כסאו להציל ידידיו, להעביר משם מאזני מורדיו, מעבר בשלח פדה את עבדיו, קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו, כי אם הוגה ורחם פרחמיו וכרב חסדיו.

וצפיר העזים הגדיל עצומיו, וגם חזות ארבע עלו למרומיו, ובלבם דמו להשחית את רחומיו, על ידי כהניו מגר מתקוממיו, חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו.

נסגרתו לאדום ביד רעי מדני, שבכל יום ויום ממלאים פרסם מעדני, עזרתו עמי לסמוך את אדני, ולא נטשתני כל ימי עדני, כי לא יזנח לעולם יהוה.

בבאו מאדום חמוץ בגדים, זבח לו בבצרה וטבח לו בבוגדים, וזו נצחם מלבושיו להאדים, בכחו הגדול יבצר רוח נגידים, הנה ברוחו הקשה ביום קדים.

ראותו כי כן אדמי העוצר, יחשוב לו בבצרה תקלט כבצר, ומלאך כאדם בתוכה ינצר, ומזיד כשווג במקלט יעצר, אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נוצר.

יצוה צור חסדו קהלותיו לקבץ, מארבע רוחות עדיו להקבץ, ובהר מרום הרים אותנו להרבץ, ואתנו ישוב נדחים קובץ, ישיב לא נאמר כי אם ושב וקבץ.

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו, פרחמיו וכרוב חסדיו הגדיל לנו, אלה וכאלה יוסף עמנו, להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו.

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, להללו ולשבחו ולספר הודו, מכל אום גבר עלינו חסדו, לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאוד נמליכו וניחדו.

שהשלום שלו ישים עלינו ברכה וחיים ושלום,

משמאל ומימין על ישראל שלום, הרחמן הוא יברך את עמו בשלום, ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום, פלא יועץ, אל גבור, אבי עד, שר שלום.

לר' ברוך בר שמואל ממגנצא

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה, לנפשנו פדיום משאת ואנחה, והוא ירוש לציון עיר הנדחה, עד אנה תוגיון נפש נאנחה.

השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת. רוכב בערבות מלך עולמים, את עמו לשבות און בנעמים, במאכלי ערבות במיני מטעמים, במלבושי כבוד זבח משפחה.

השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת. ואשרי כל חוכה לתשלומי כפל, מאת כל סוכה שוכן בערפל, נחלה לו יזכה בהר ובשפל, נחלה ומנוחה כשמש לו זרחה.

השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת. כל שומר שבת כדת מחללו, הן הכשר חבת קדש גורלו, ואם יצא חובת היום אשרי לו, אל אל אדון מחוללו, מנחה היא שלוחה.

השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת. חמדת הימים קראו אלי צור, ואשרי לתמימים אם יהיה נצור, כתר הלומים על ראשם יצור, צור העולמים רוחו בם נחה.

השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת. זכור את יום השבת לקדשו, קרנו כי גבהה גזר על ראשו, על כן יתן האדם לנפשו, ענג וגם שמחה בהם למשחה.

השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת. קדש היא לכם שבת המלכה, אל תודך בתיכם להניח ברכה, בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה, בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה.

השומר שבת הבן עם הבת, לאל ירצו כמנחה על מחבת.

הַעַם אֲשֶׁר נָע וְכָצָאן תַּעֲהָ, זְכוֹר לוֹ וּפְקַד בְּרִית
וּשְׁבוּעָה, לְבַל יַעֲבֹר בּוֹ מִקְרֵי רַעָה, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
עַל מִי נָח. יוֹנָה מִצָּאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח.

לר' אברהם אבר-עזרא

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבַּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי,

אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.

אֲסוּר מִצָּא חֲפִץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים, גַּם מִלְדַּבֵּר בּוֹ
דְּבָרֵי צָרִים, דְּבָרֵי סְחוּרָה אוֹ דְבָרֵי מְלָכִים,
אֶהְיֶה בְתוֹרַת אֵל וְתַחֲכַמְנִי.

אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.

בּוֹ אֲמַצָּא תְמִיד נָח לְנַפְשִׁי, הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן
נִתַּן קְדוּשָׁי, מוֹפֵת בְּתַת לַחֵם מִשְׁנֵה בְשׂוּשֵׁי,
כִּכָּה בְּכָל שָׁשִׁי יִכְפִּיל מְזוּנִי.

אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.

רָשָׁם בְּדַת הַיּוֹם חֶק אֵל סְגָנִי, בּוֹ לַעֲרֹךְ לַחֵם
פָּנִים לְפָנָיו, עַל כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוּנָיו,
אֲסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנִי.

אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.

הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים, לַחֵם וַיִּזֵּן טוֹב
בְּשָׂר וְדָגִים, הַשְּׂמַחִים בּוֹ הֵם שְׂמַחַה מְשִׁיגִים,
כִּי יוֹם שְׂמַחוֹת הוּא וְתִשְׁמַחְנִי.

אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.

מִחַל מְלָאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית, עַל כֵּן אֲכַבֵּס
בּוֹ לְבִי בְבוֹרִית, אֶתְפַּלֵּלָה אֵל אֵל עֲרַבִית
וְשַׁחֲרִית, מוֹסֵף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי.

אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵינוּ.

שְׁמְרוּ שַׁבְּתוֹתַי לְמַעַן תִּיַּקְוּ וּשְׁבַעְתֶּם, מִיּוֹם בְּרֻכּוֹתַי
אֵל הַמְּנוּחָה כִּי בָאתֶם, וְלוֹו עָלֵי בְנֵי וְעַדְנּוּ מַעֲדָנֵי,
שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.

לְעַמֵּל קְרָאוּ דְרוֹר וְנַתַּתִּי אֶת בְּרַכְתִּי, אִשָּׁה אֵל
אֶחָתָה לְצַרֵּר לְגִלוֹת עַל יוֹם שְׂמַחְתִּי, בְּגִדֵי שֵׁשׁ
עִם שְׁנֵי וְהַתְּבוֹנְנּוּ מְזֻקְנֵי, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.

וְלוֹו עָלֵי בְנֵי וְעַדְנּוּ מַעֲדָנֵי, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מִכָּל יָמִים,

כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים.

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכְתְּךָ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְאַלְהֶיךָ, שַׁבַּת לֹא תַעֲשֶׂה בּוֹ מְלֹאכָה, כִּי כָל עֲשֵׂה
שֵׁשֶׁת יָמִים.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מִכָּל יָמִים, כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים.
רֵאשׁוֹן הוּא לְמִקְרָאֵי קְדֹשׁ, יוֹם שַׁבְּתוֹן יוֹם שַׁבַּת
קְדֹשׁ, עַל כֵּן כָּל אִישׁ בֵּינֵינוּ יְקַדֵּשׁ, עַל שְׂתֵי לַחֵם
יִבְצָעוּ תְמִימִים.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מִכָּל יָמִים, כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים.
אֲכוֹל מִשְׂמָנִים שְׂתֵה מִמֵּתֻקִים, כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ
דְּבָקִים, בְּגַד לְלְבוּשׁ לַחֵם חֲקִים, בְּשָׂר וְדָגִים וְכָל
מִטְעָמִים.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מִכָּל יָמִים, כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים.
לֹא תַחֲסֹר כָּל בּוֹ וְאֲכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ, וּבְרַכְתָּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר אֶהְבֵּת, כִּי בְרַכְךָ מִכָּל הַעַמִּים.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מִכָּל יָמִים, כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים.
הַשְּׂמִים מְסַפְרִים כְּבוֹדוֹ, וְגַם הָאָרֶץ מְלֹאָה חֲסִדוֹ,
רָאוּ כִּי כָל אֵלֶּה עֲשֵׂתָה יְדוֹ, כִּי הוּא הַצּוּר פִּעְלֵוֹ
תָּמִים. יוֹם זֶה מְכַבֵּד מִכָּל יָמִים, כִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים.

לר' יהודה הלוי

יוֹם שַׁבְּתוֹן אֵין לְשַׁכַּח, זְכָרוֹ כְּרִיחַ הַנִּיחוּחַ,

יוֹנָה מִצָּאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח.
הַיּוֹם נִכְבֵּד לְבֵנִי אֲמוּנִים, זְהִירִים לְשִׁמְרוֹ אֲבוֹת
וּבָנִים, חֲקוּק בְשִׁנֵי לַחוֹת אֲבָנִים, מְרַב אוּנִים וְאִמִּין
כַח. יוֹנָה מִצָּאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח.

וּבָאוּ כָלִם בְּבְרִית יְחֵד, הנוסח המקורי, עפ"י כ"י
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אֲמָרוֹ, ומתווד ערפל האיר אפל,
כְּאֶחָד, וּפְתַחוּ וְעַנּוּ יְהוָה, ועל עב הרים יושבי
אֶחָד, בְּרוּךְ הַנּוֹתֵן לַיֶּעָף, שפל, ומגדל צרי אראה
כַח. נפל, אד אנכי מלאתי

יוֹנָה מִצָּאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח.
דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ בְּהַר הַמֶּלֶךְ, דְּרוֹךְ בְּנַעַל אוֹיְבִים
יוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְצָרִים, וְגַם הַמַּעַד
וְכָל פְּקוּדָיו יְחֵד לְגַמְרָה, קַרְסְלֵי זָרִים, וְאָז יַעֲנּוּ
חִזְק מְתַגָּיִם וְאִמִּין כַח. לד עמי בשירים, אל

הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ.
יוֹנָה מִצָּאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח.

לר' דונש בן לברט

דְּרוֹר יִקְרָא לְבָן וּלְבַת, וַיִּנְצָרְכֶם כְּמוֹ בַּבַּת,
נְעִים שְׁמִכֶם וְלֹא יִשְׁבַּת, שָׁבוּ נִחוּ בַּיּוֹם שַׁבָּת.
דְּרַשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי, וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי,
נָטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ פְּרָמִי, שְׁעָה שׁוֹעֵת בְּנֵי עִמִּי.
דְּרֹךְ בְּבַל בְּתוֹךְ בְּצָרָה, וְגַם אָדוּם אֲשֶׁר גְּבָרָה,
נִתְּץ צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה, שְׁמַע קוֹלִי בַּיּוֹם אֶקְרָא.
אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַר הַר, הַדָּס שְׁטָה בְּרוֹשׁ תְּדַהֵר,
וּלְמִזְהִיר וּלְנִזְהָר, שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נָהָר.
הַדוֹךְ קָמִי אֵל קִנְיָא, בְּמוֹג לִבָּב וּבְמִגְנָה,
וּנְרַחֵב פֶּה וּנְמַלְאָנָה, לְשׁוֹנְגוּ לְךָ רִנָּה.
דְּעָה חֲכָמָה לְנִפְשָׁךְ, וְהִיא כֹּתֵר לְרֵאשִׁיךְ,
נִצַּר מִצּוֹת קִדְשֶׁךְ, שְׁמַר שַׁבַּת קִדְשֶׁךְ.

מִהָרוּ אֶת הַמְּנָה לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר, וְחָשְׁבוּ
עִם הַקּוֹנֵה לְשֵׁלִם אֶכּוֹל וְהוֹתֵר, בְּטַחוּ בִּי אֲמוּנִי
וְשִׁתוּ יַיִן מִשְׁמַנִּי, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.

וּלְוֹ עָלִי בְנֵי וְעַדְנֵנו מִעֲדָנִי, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.
הִנֵּה יוֹם גְּאֻלָּה יוֹם שַׁבַּת אִם תִּשְׁמְרוּ, וְהִיִּיתֶם לִי
סִגְלָה לִינֵנו וְאַחַר תִּעְבְּרוּ, וְאִז תַּחֲיוּ לְפָנַי וְתִמְלְאוּ
צְפוּנֵי, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.

וּלְוֹ עָלִי בְנֵי וְעַדְנֵנו מִעֲדָנִי, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.
חֲזַק קְרִינִי אֵל אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן, וְהִשָּׁב אֶת גּוֹתֵי
בְּשִׁמְחָה וּבְהִגְיוֹן, יִשׁוּרְרוּ שֵׁם רַנְנִי לוֹיִי וְכֹהֲנֵי, וְאִז
תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.
וּלְוֹ עָלִי בְנֵי וְעַדְנֵנו מִעֲדָנִי, שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.

מיוחס לר' שמואל החסיד

שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה, מְאֹד צִהְלוּ בְּרִנּוֹנֵי, וְגַם הִרְבּוּ מִעֲדָנֵי, אוֹתוֹ לְשִׁמּוֹר כְּמִצּוֹת יְהוָה.
מִעֲבוּר דְּרֹךְ וּגְבוּלִים, מִעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעֻלִים, לְאֶכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת בְּהַלּוּלִים, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה.
שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.
וְאִם תִּשְׁמְרֵנוּ, יְהִי יִנְצָרְךָ כְּבַבַּת, אֶתָּה וּבְנֶךָ וְגַם הַבַּת, וְקִרְאֵת עֲנֵג לְשַׁבַּת, אִז תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה.
שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.
אֶכַּל מִשְׁמָנִים וּמִעֲדָנִים, וּמִטְעָמִים הִרְבֵּה מִיָּנִים, אֲגֻזִי פֶרֶךְ וּרְמוּנִים, וְאֶכְלֵת וְשִׁבְעֵת וּבִרְכַת אֶת יְהוָה.
שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה.
לְעֲרוֹךְ בְּשִׁלְחֵן לַחֵם חֲמוּדוֹת, לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת, אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד לְבָרֵךְ וְלְהוֹדוֹת, שְׁקִדוֹ וְשִׁמְרוֹ
וְעֲשׂוּ בְנֵי.

לסעודה שלישית

לר' אלעזר אזכרי

יְדִיד נִפְשׁ אָב הִרְחַמְנוּ, מִשְׁךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנֶךָ, יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה
מוֹל הַדְּרֹךְ, כִּי יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוֹתֶךָ, מִנְּפֶת צוּף וְכָל טַעַם.
הַדּוֹר נֶאֱהָר זֵיו הָעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתֶךָ, אֲנָא אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת
לָהּ נְעָם זִיּוֹךְ, אִז תִּתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא, וְהִיִּתָּה לְךָ שִׁפְחַת עוֹלָם.
וְתִיק יְהִמוּ רַחֲמֵיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אוֹהֲבֶךָ, כִּי זֶה כְּמָה נְכֻסָּף נְכֻסָּף, לְרֵאוֹת
בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ, אֲנָא אֵלִי מִחֲמַד לְבִי, חוּשָׁה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם.
הַגְּלָה נָא וּפְרֵשׁ חֲבִיב, עָלִי אֶת סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ, תָּאִיר אֶרְצָן מִכְּבוֹדֶךָ, נְגִילָה
וּנְשִׁמְחָה בְּךָ, מִהָר אֶהוּב כִּי בָא מוֹעֵד, וְחֲנִנִי כִּימֵי עוֹלָם.

לר' שמעון לביא

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה,

שמן ששון מחבריה.

בר יוחאי שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ גזר הקדש, חבוש על ראשך פארה.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברכת, במערת צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי עצי שטים עומדים, למודי יהוה הם לומדים, אור מפלא אור היקוד הם יוקדים, הלא המה יורוך מוריה.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי ולשדה תפוחים, עלית ללקוט בו מרקחים, סוד תורה כציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש דת השערה, וחרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צוריה.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי למקום אבני שיש, הגעת לפני אריה ליש, גם גלת כותרת על עיש, תשורי ומי ישורך.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות סוד חמשים, קשרת קשרי שיין קשריה.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי יוד חכמה קדומה, השקפת לכבודו פנימה, ל"ב נתיבות ראשית תרומה, את כרוב ממשח זיו אורך.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה. בר יוחאי אור מפלא רום מעלה, יראת מלהביט פי רב לה, תעלומה ואין קורא לה, נמת עין לא תשורך.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה.

בר יוחאי אשׁרי יולדתך, אשׁרי העם הם לומדך, ואשׁרי העומדים על סודך, לבושי חשן תמיד ואוריה.

בר יוחאי נמשחת אשׁרׁיה, שמן ששון מחבריה.

לר' ישראל נג'ארה

יורוך רעיוני יהוה רועי, ביום שבת קדש יום השביעי.

יום אשר כליית בו כל מלאכתך, אומר כי שרית על כל זולתך, ומעשים עשית אין לבלותך, לי בן אמתך חיש להרגיעי. ביום שבת קדש יום השביעי. שביעי בחרת מכל המנינים, ואותו קדשת בשבועות ושנים, חיש אשר נשאת לגזע אמונים, ופדם מאסונים ארחי ורבעי.

ביום שבת קדש יום השביעי. רצה במנוחתי יום זה יום מנוחה, וביום עבודתי המצא לי הרוחה, והכן לשביתתי משאת וארוחה, וששון ושמחה יהיו שעשועי.

ביום שבת קדש יום השביעי. אל, עולם שכלו שבת תזכנו, ונרך בהלו שים אור בעדנו, ואל משפן שילה תשוב תעלנו, מהרה ענני אורי וישעי. ביום שבת קדש יום השביעי.

לר' אברהם אברעזרא

אגדלך אלהי כל נשמה, ואורך ברב פחד ואימה. בעמדי תוך קהלך צור לרומם, לך אכרע ואכר ראש וקומה. רקיעי רום הלא נטה במבטא, והארץ יסדה על בלימה.

היוכל איש חקור את סוד יצרו, ומי הוא זה בכל קדמה וימה. מרומם הוא עלי כל פה ולשון, אשר הפליא ועשה כל בחכמה. ויתגדל בגוי קדוש ועליון, ויתקדש שמיא רבא בעלמא.

לר' אשר מזרחי

נגילה הללויה נגילה, בא זמן הגאולה.

אל שדי קבץ נדחי ידידי, וגרש משנאי, נפשי בהם נעלה. נגילה הללויה נגילה, בא זמן הגאולה.

לר' משה אשקר הכהן

אל מאד נעלה אקדם פניו, בשירה ותהלה אבא
למעניו, כימי משה ואהרן, יובילני למשכנותיו.
לו שועתי תעל וישמע קולי, ויסלח לי מעל ויעזור
לי, יאזן לאמרי פי, ואל יפן למעללי.
יה הרם לחתן וכלתו, בזכות אב האיתן וצדקתו,
ותמלך המלכה רחל, בשלמה במלכותו.

לר' אשר מזרחי

אנא בחסדך תרוממני, די נפשי סבלה חרפת
שכני.
אם נא מצאתי חן בעיניך, הראני בבנין ביתך,
בוהני יקריבו עולותיך, ישראל ישתחוה לפניך. אנא
שופטי ישבו בשערים, ובחורי יהיו לנוטרים, לזים
ישירו לך שירים, אז תתרומם בפי ישירים. אנא
רעדה תאחזם יושבי אים, כי מלך מלך בירושלם,
מעדני אשר יתנו כפלים, על הרי יהודה והררי
אפרים.

לר' שלמה אבן-גבירול

שלום לך דודי, הצח והאדמון, שלום לך מאת,
רקה כמו רמון.
לקראת אחותך רויץ, צא נא להושיעה, וצלח כבן
ישי, רבת בני עמון.
מה לך יפהפיה, פי תעוררי אהבה, ותצלצלי קולך,
כמעיל בקול פעמון.
העת אשר תחפזי, אהבה אחישנה, עתה ועליו,
ארד כטל חרמון.

לר' שלום שבזי

אם תחפצה בן איש לסודות נבחרו,
תקנה לך חבר ורעים יקרו.
בעבור יחי לך ותשמח נפשך,
שכל והנפש בטוב יתחברו.
ולבש ענוה מימי בחרותך,
ומאס עצת ריקים אשר יתיהרו.
שם טוב לך יצא ותשיג חפצה,
חפש במסכתות גאונים חברו.

שלח לי בן ישי גואלי, ובנה לי בית היכלי, באזיבי
עשה כלה. נגילה הללויה נגילה, בא זמן הגאולה.
רחמן חוס על עם לא אלמן, ושלח להם ציר נאמן,
יבשר עם סגלה. נגילה הללויה נגילה, בא זמן הגאולה.
חזק זכר זרע יצחק, וקבצם ממרחק, ונסדר שיר
ותהלה. נגילה הללויה נגילה, בא זמן הגאולה.

לר' אשר מזרחי

חביבי יה חביבי, האל המלך הרחמן, ישלח
משיחו הנאמן.
אב הרחמן שמע קולנו שלח בן דוד ונגאלנו, נשוב
לציון עיר קדשנו ונשלט בה ביד רמה. חביבי
שמה נתאסף בעיר הבירה ומחדש ישמע קול
שירה, ואז נדליק את המנוחה בבית שוכן מעונה.
חביבי
ראה בעני ישראל עמד והשיבם נא לגבולך, ואז
יראה כל זכורך שלש פעמים בשנה. חביבי

לר' רפאל ענתבי

רפא צירי אל נאמן, כי אתה רופא אמן, את ראשי
שור חלשי, ותן כח לנפשי.
פתח שער הרחמים, רם שוכן במרומים, על עבדך
שים חסדך, אין מרחם בלעדך.
אל חי רצה תפילתי, וחושה לעזרתי, במהרה דרור
קרא, לעם בן הגבירה.

לר' רפאל ענתבי

עזרני אל חי להכניע, את יצר המפתה המריע,
מבלתך אין מושיע, להושיעני.
דלתי תשובה חי פתח לי, כי שבתי מחטאי ומעלי,
אנא צורי שמע קולי, מהר ענני, אודה עלי פשעי,
אתה תשא עוני.
סוד ימינד הפשוטה, לקבל את נפש המתחרטה,
ולא תוסיף תחטא, אליך קוני, הרחק נא מעליה,
חברת כת הצפוני.

פיוט לפסח

מה נאכל בסעודה הזו, שור הבר ולויתן, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מה נשתה בסעודה הזו, יין המשומר, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מי יגיד לנו דברי תורה בסעודה הזו, משה רבנו, משה רבנו יגיד לנו דברי תורה, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מי יגיד לנו חכמה בסעודה הזו, שלמה המלך, שלמה המלך יגיד לנו חכמה, משה רבנו יגיד לנו דברי תורה, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מי יגן לנו בסעודה הזו, דוד המלך, דוד המלך יגן לנו, שלמה המלך יגיד לנו חכמה, משה רבנו יגיד לנו דברי תורה, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מי תצא במחול לנו בסעודה הזו, מרים הנביאה, מרים הנביאה תצא במחול לנו, דוד המלך יגן לנו, שלמה המלך יגיד לנו חכמה, משה רבנו יגיד לנו דברי תורה, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מי תשיר לנו בסעודה הזו, דבורה הנביאה, דבורה הנביאה תשיר לנו, מרים הנביאה תצא במחול לנו, דוד המלך יגן לנו, שלמה המלך יגיד לנו חכמה, משה רבנו יגיד לנו דברי תורה, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מי יבשר לנו בשורה טובה בסעודה הזו, אליהו הנביא, אליהו הנביא יבשר לנו בשורה טובה, דבורה הנביאה תשיר לנו, מרים הנביאה תצא במחול לנו, דוד המלך יגן לנו, שלמה המלך יגיד לנו חכמה, משה רבנו יגיד לנו דברי תורה, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

מי יברך אותנו בסעודה הזו, אהרן הכהן יברך אותנו, אליהו הנביא יבשר לנו בשורה טובה, דבורה הנביאה תשיר לנו, מרים הנביאה תצא במחול לנו, דוד המלך יגן לנו, שלמה המלך יגיד לנו חכמה, משה רבנו יגיד לנו דברי תורה, יין המשומר שטה נשתה, שור הבר ולויתן אכול נאכל, בסעודה הזו.

משנת חכמים מאבותם קבלו,
 יום סבבו סיני בשכלם נהרו.
 עלה אבי כל הנביאים עד מרום,
 אל הערפל פעמיו מהרו.
 וגלגל ואדריכל מלזים לו בחזן,
 עלה ופתח כל שערים נסגרו.
 נוכח פני סיני שבטי נקהלו,
 גם מלאכי מעלה דגלים עברו.
 אש ירדה מהשכינה סתרה,
 קולות וברקים וענן נחברו.
 לוחות שנים הם בישר נכתבו,
 בם דברות עשר בעדות נחקרו.
 שמעו לאנכי ולא יהיה לך,
 מפי גבורה הם ותורה שמרו.
 ברוך אשר זכה עדתו לחזות,
 תורה תמימה בה נפשות כשרו.
 זכרה אדון הכל לחן תורתך,
 קבץ פזירינו אשר נתפזרו.
 ישר דרכינו למען חסדך,
 כי על יראיך חסדים גברו.

ל' רפאל ברוך טולידנו
 אשורר שירה לכבוד התורה,

מפז יקרה זכה וברה.

נאמן שמו בחר בעמו,
 להיות לו לשמו אמה נבחרה.
 נגלה בכבודו, על סיני הודו,
 קרא לעבדו, לקבל תורה.
 נתנה לנו על יד רוענו,
 משה רבנו בחיר האמה.
 נאמן ביתו הביט בדמותו,
 גם נבואתו מראה מאירה.
 ישמח ישראל באהבת אל,
 כי הוא מנחיל אל לומדי תורה.
 אשרי הגבר על יצרו גובר,
 מישרים דובר בוחר בתורה.
 רבה נעימה תורה תמימה,
 פתי מחכימה עין מאירה.

כי שד גמר
בריתו שמר
לציון ואמר
מסלותיה

תחל שנה וברכותיה.

לר' אברהם אבן-עזרא

בד חשקי ואהבתי
לך רוחי ונשמתי
וממך היא תכונתי
ועורי עם גויתי
וצורתי ותבניתי
ומבטחי ותקונתי
כשה אקריב ועולתי
לך תודה ויחידתי
לך תאות תהלותי
היה עזרי בצרתי
כיולדה באנחתי
ואת צירי ומכתי
עדי תאיר אפלותי
ואתה הוא אילותי
עדי שובי לאדמתי
ואף כי אתרי מותי
עלי חטאי ורשעתי
ואת פשעי ואשמתי
שמע נא את תחנוני
ברב שיחי ותונתי
חמל על כל תלאותי
וגדלה יד משובתי
וקצרתי זריעתי
תדייני כרשעתי
כמו שטן לעמתי
במועצות לרעתי
חמסי עם תלונתי
עונותי במטתי

חזקו וגילו
לצור הוהילו
לכם ותעלו
סלו סלו

לך אלי תשוקתי
לך לבי וכליותי
לך ידי לך רגלי
לך עצמי לך דמי
לך עיני ורעיוני
לך רוחי לך כחי
לך לבי ודם חלבי
לך יחיד בלי שני
לך מלכות לך גאות
לך עזרה בעת צרה
לך אוחיל בעת אחיל
לך שברי רפא שברי
לך אהמה ולא אדמה
לך נצח בך אבטח
לך אזעק בך אדבק
לך אני בעודי חי
לך אודה ואתנודה
לך ישעי סלח רשעי
לך אכף ואפרש כף
לך אבכה בלב נדכה
לך חסד לך חמלה
וגדול מנשוא חטאי
ולכן גדלו צירי
ואוי עלי וזה לי אם
ויצרי צוררי תמיד
יעצני ופתני
ועליו לא עלי בלתו
ועת יעלו עלי לבי

תפלתיה
תהלותיה
למחלותיה

לך תקראה
כי לך נאה
עינד ותראה
נחלותיה
אריות זרו
באומרים ערו
פרצו וארו
עולותיה

לראש ממלכת
נפשה נתכת
לבה שופכת
משכנותיה

בתך מבור
עלה תשבר
בצאתך כגבור
מכלותיה

הגוי בלו
ובזו איש לו
ובכל זאת לא
מעגלותיה

וחשקה תגביר
דודה ותעביר
נפשה ותסיר
כלולותיה

לנוה רבצה
מדוד חפצה
עלתה נצה
אשכלותיה

אחות קטנה
עורכה ועונה
אל נא רפא נא

תכלה שנה וקללותיה.

בנעם מלים
ושיר והוללים
עד מה תעלים
זרים אוכלים

תכלה שנה וקללותיה.

רעה את צאנך
ושפך חרוךך
וכנת ימיך
לא השאירו

תכלה שנה וקללותיה.

הקם משפלות
כי בבור גלות
וכרם זלות
בדלי דלות

תכלה שנה וקללותיה.

מתי תעלה
ומבית בלא
ותפליא פלא
להתם וכלה

תכלה שנה וקללותיה.

חילה קבעו
וטובה שבעו
ולבה קרעו
ממך נעו

תכלה שנה וקללותיה.

זמירה שבת
לחפץ קרבת
מלב דאבת
לבקש אהבת

תכלה שנה וקללותיה.

נחה בנחת
רב נזנחת
והיא כפורחת
לא הבשילו

תכלה שנה וקללותיה.

פיוטים לעשרת ימי תשובה

לְמִלְאוֹת אֶת שְׁאֵלְתִי	רְצוֹנְךָ אֲשֶׁלְּאֵלָה תְּמִיד	מֵאֵד יִגְדֵל מְהוֹמְתִי	מֵאֵד אֶפְחָד וְגַם אֶרְעֵד
מְעוֹנוֹתַי וְחֻטְאֹתַי	וְהֶרֶב כִּבְסֵנִי	לִפְנֵיךָ מְעוֹתִי	וְאַרְגֵּז עֵת אֱהִי זוֹכֵר
וְדַלּוֹתַי בְּגָלוֹתַי	וְהֵבֵט רַב תְּלֵאוֹתַי	וּמָה תִהְיֶה תְּשׁוּבַתִּי	וְאֶעְמַד נִגְדָּךְ עֵרוֹם
לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעֲתִי	וְאֵל נָא תַעֲלֵם אֲזַנְךָ	וְאֹכַל מִפְרֵי דָתִי	בְיוֹם בִּי יַעֲנֶה כַּחֲשִׁי
אֲמַר נָא דִּי לְצַרְתִּי	עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹבָה גַּם	וְתִקְרַב עֵת פְּקוּדָתִי	וַיְבֹאוּ יְמֵי שְׁלוֹם
בְּטָרִם יוֹם תְּמוֹתַי	וְהִרְאֵנִי תְּשׁוּעָתְךָ	מֵאֵד זַעְתִּי וַיִּרְאֵתִי	וְשִׁמְעֵךָ עֵת שִׁמְעֵתִיהוּ
סִמְךָ נָא אֶת נְפִילְתִי	וַיּוֹם נְפִילֵי בְּפֶחַ מוֹקֶשֶׁי	וּמִי יִהְיֶה תְּמוּרָתִי	וּמִי יַעֲמַד לִפְנֵיךָ
עַדִּי קִצְתִּי בַּחַיִּתִּי	וְלַעֲנָה שְׁבַעָה נִפְשִׁי	וְאִיֶּךָ אֶצְדַּק בְּטַעֲנָתִי	וְאִיֶּךָ חֲשָׁבוֹן לְךָ אֲתוֹן
וְקוֹמָה נָא לְעֲזָרְתִּי	עֲשֵׂה עִמִּי לְטוֹבָה אוֹת	וּבְגִדְתִּי וּבְזִיתִי	וְאֲשַׁמְתִּי וְאַרְבַּתִּי
וְרוּנְתִי וְטוֹבְתִי	הֲכִי אֶתָּה מִנֵּת חֶלְקִי	הֲרַעוּתִי וְהֲרַשְׁעֵתִי	וְגִזְלֹתַי וְגִנְבַתִּי
וְכָל גִּילִי וְשִׁמְחָתִי	וְגוֹרְלִי וּמַהֲלָלִי	וְחֻטְאֹתַי וְהַקְּטָאֹתַי	וְגַם זְדוּתִי וְחִמְסוֹתִי
וּמַעֲזִי וְחִמְדָּתִי	שְׁשׁוֹן לְבִי וְאוֹר עֵינֵי	וְכֹזְבַתִּי וְכַפְרָתִי	וְטַעֲוִיתִי וְיַעֲצָתִי
מְנוּחָתִי וְשִׁלּוֹתִי	וּמְרַגְזֵי וְשַׁעֲשׁוּעֵי	וּמְרַדְתִּי וּמְרִיתִי	וְלוֹצְצָתִי וְגַם לְצַתִּי
וְלֶךָ תִּהְיֶה עֲבוּדָתִי	הַבִּינֵנִי עֲבוּדָתְךָ	וְסִרְרָתִי וְסִרְחָתִי	וְנֹאצָּתִי וְנֹאפָתִי
וְתִרְצָה אֶת תְּשׁוּבַתִּי	הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה	וּפְשַׁעֲתִי וּפְגַמְתִּי	וְעוּוִיתִי וְהַעֲוִיתִי
וַיִּשֶׁר אֶת נְתִיבָתִי	וְהוֹרֵנִי דְרָכֶיךָ	וּקְלָלָתִי וּקְלָלָתִי	וְצַרְרָתִי וְצַעֲרָתִי
וְתַעֲנֶה אֶת עֲתִירָתִי	וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי	וְתַעֲבַתִּי וְתַעֲתִיתִי	וְרַשְׁעֵתִי וְשַׁחַתְתִּי
עֲנֵנִי יְהִי דְרִישְׁתִּי	בְּכָל לְבִי דְרִשְׁתֶּיךָ	וְכַסְתֵּנִי כְלִמְתִּי	וְסִרְתִּי מִדְרָכֶיךָ
מִחָה חֻטְאֵי בְדַמְעָתִי	אֲנֹסֶךָ אֶת דְּמַעֵי לְךָ	וְהַחֲזִיקְתִּי בְרַשְׁעֵתִי	וְהִגְדַּלְתִּי עֲשׂוֹת רַשַׁע
יְהוּהָה הִיא וְנִחַלְתִּי	וּנְפִשִׁי אֶמְרָה חֶלְקִי	וְעִשְׁקָתִי וְרִצּוֹתִי	וְכַחֲשַׁתִּי וּמַעֲלָתִי
בַּחֲסִדְךָ יוֹם אֲסִיפָתִי	אֲסֹף נָא אֶת עוֹנוֹתִי	וְרַשְׁעֵתִי בְּאַחֲרִיתִי	וְחֻטְאֹתַי בְּרֵאשִׁיתִי
רְצָה נָא אֶת הַלִּיכָתִי	וַיּוֹם לְכָתִי לִפְנֵיךָ	וּבְגִדְתִּי בְּזִקְנָתִי	וְאֲשַׁמְתִּי בִילְדוֹתִי
תִּנְהַ שְׂכַר פְּעֻלָּתִי	וְעַם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ	וּבַחֲרָתִי בַתּוֹרָתִי	וּבַחֲלָתִי בַתּוֹרָתְךָ
וַיִּצְאוּ נָא לְעַמְתִּי	וְתִשְׁלַח מְלָאכֵי הַחַזַן	וְהִלְכָתִי בַתְּאוּתִי	וְעִזְבַּתִּי רְצוֹנְךָ
בְּקוֹל אֶחָד בְּבִיאוֹתִי	וְשָׁלוֹם בּוֹאֵךְ יֵאמְרוּ	וְלֹא בָנָתִי לְאַחֲרִיתִי	וְהִשְׁלַמְתִּי רְצוֹן יִצְרִי
וְשֵׁם תִּהְיֶה יְשִׁיבָתִי	יְבִיאוּנִי לְגַן עֵדֶנְךָ	עָלֵי רַשְׁעֵי וְחוֹזְבַתִּי	וְהֲרַבִּיתִי לְהוֹסִיף חֶטָּא
וְשֵׁם כְּבוֹד מְנוּחָתִי	וְאֶתְעַדֵּן בְּאוֹרְךָ	כְּלִמְתִּי וְגַם בּוֹשֵׁתִי	וְלָכֵן כִּסְתָהּ פְּנֵי
יְהִי סִתְרִי וְסִכְתִּי	וְאוֹר גְּנוּז לִפְנֵיךָ	וּמִמֶּךָ הִיא סְלִיחָתִי	וְאִין לִי בַלְתָּךְ מְנוֹס
תִּנְהַ נָא אֶת מַחְצָתִי	וְתַחַת צַל כְּנָפֶיךָ	וּמֵאֵתְךָ מַחִילָתִי	וּמוֹחַל בַּלְתָּךְ אִין
		מָה הִיא גְבוּרָתִי	וְאִם תְּבִיא בְּמִשְׁפָּט עֲבָדְךָ
		וּמָה פָחִי וְעַצְמָתִי	וּמָה אֲנִי וּמָה חַיִּי
		וְאִיֶּךָ תִזְכַּר מְשׁוֹנָתִי	כְּקִשׁ נִדְף מֵאֵד נְהַדְף
		וְכַסְתֵּנִי כְלִמְתִּי	וְנֹאֲלַמְתִּי וְנִכְלַמְתִּי

לר' יהודה הלוי

יזם לַיְבֹשָׁה נִהְפְּכוּ מְצוּלִים,
הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית רִגְלֵי בֵּת עֲנָמִית, וּפְעַמֵי שׁוֹלְמִית יְפוּ בְּנַעְלִים.
וְכָל רוֹאֵי יִשְׁרׁוּן בְּבֵית הַדֵּי יִשְׁרָרוּן, אִין כְּאֵל יִשׁוּרוֹן וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים.
דְּגָלֵי בֶן תָּרִים עַל הַנְּשֹׂאָרִים, וְתִלְקֹט גַּפְזָרִים כְּמִלְקֹט שְׁבָלִים.
הַבָּאִים עִמָּךְ בְּבְרִית חוֹתְמָךְ, וּמִבְטָן לְשִׁמְךָ הַמָּה גְּמוּלִים.
הַרְאָה אוֹתוֹתֶם לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם, וְעַל כְּנָפֵי כְּסוּתָם יַעֲשׂוּ גְדִילִים.
לְמִי זֹאת נִרְשָׁמַת הַכָּר נֹא דְבַר אֲמַת, לְמִי הַחוֹתְמַת וּלְמִי הַפְּתִילִים.
וְשׁוֹב שְׁנִית לְקִדְשָׁה וְאֵל תּוֹסִיף לְגִרְשָׁה, וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמֶשָׁה וְנִסּוּ הַצְּלָלִים.
יְדִידִים רוֹמְמוֹךְ בְּשִׁירָה קִדְמוֹךְ, מִי כְּמִכָּה יְהוָה בְּאֵלִים.
בְּגִלְל אַבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּנִים, וְתָבִיא גְּאֻלָּה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם.

לר' דוד חסין

אֶעֱרֹךְ מֵהַלֵּל נִבִּי לְפָנֵי אֱלֹהֵי אָבִי, לְכַבּוֹד חֲמַדַּת לְבָבִי אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא.
נִטַּע הָאֵל בִּישְׁרוֹן חִבְצַלַת הַשְּׁרוֹן, אִישׁ מִגֹּזַע אֶהְרֹן מִשְׁרַת צוֹר מִשְׁגָּבִי.
כִּהֵן לְאֵל עֲלִיוֹן הוּא פִּינְחָס הוּא אֲלֵיהוּ, הַנְּבִיא יִקְרָאוּהוּ הַגְּלֻעָדִי הַתְּשֻׁבִי.
יזם קִנָּא קִנָּאת הָאֵל הָרַג בְּכַח וְאֵל, נְשִׂיא שְׁבֹט יִשְׂרָאֵל וּבֵת צוֹר שְׁמָה כְּזָבִי.
דִּין שְׁמַע מִפִּי רַבּוֹ אִישׁ אֲרָמִית מִשְׁכָּבוֹ, קִנָּאִים הֵם פּוֹגְעִים בּוֹ וַיֹּאמֶר אֲרִיק חֲרָבִי.
וַיִּקָּם מִתּוֹךְ עֵדָה רַמַח בִּידוֹ הֵדָה, וַיַּחֲרַד חֲרָדָה נִתְגַּבֵּר כְּמוֹ לְבִיא.
דְּקַר בְּחַרְבּוֹ אוֹתָם כְּדָרְךְ שְׁכִיבְתָם, עַל הָאֲרָץ חֲבָטָם וּלְמִשָּׁה אוֹתָם הִבִּיא.
בְּשֹׁכֵר זֹאת אֵל חַי עוֹלָם נִתֵּן לוֹ שֹׁכֵר מִשְׁלָם, בְּרִית כְּהַנֵּת עוֹלָם וַיִּכְפַּר עָלֵי חוֹבֵי.
נְסִים עָשָׂר וּשְׁנַיִם בְּדַבְרֵיהֶם שְׁנוּיִים, עָשָׂה לוֹ דֶּר שְׁמַיִם צוּרֵי גּוֹאֲלֵי אָבִי.
אֲמַת בְּפִיהוּ הָיָה לְאֵלְמִנָּה עֲנִיָּה, עַת אֵת בְּנֵה הַחַיָּה וּלְנַפְשׁוֹ אָמַר שׁוֹבִי.
הַשְּׁמֹן גַּם הוּא שְׁרֵתָה בְּרַכָּה בּוֹ וְהִיתָה, כַּד הִקְמַח לֹא כִלְתָה וְתִגְדְּלֵי וְתִרְבִּי.
רוֹדְפִים אַחֲרַי תִּהְיוּ הֵכָּה בְּשֹׁבֹט פִּיהוּ, וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא אֲמַת וְאֵתָה נְבִיא.
וַיְגַר אָמַר עָשָׂה מִסְפָּר שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה, מִטֵּר לֹא נִתֵּן אֲרֻצָּה הוּא הַמוֹצִיא הַמְּבִיא.
נִתֵּן לוֹ הָאֵל מֵהַלְכִים בְּעוֹלָם הַמְּלֹאכִים, וְלַעֲתוֹת הַצְּרִיכִים הוּא נִגְלָה כְּעַרְבִי.
בְּקִדְשָׁה וּבְטִהְרָה עֵלָה עֵלָה בְּסַעֲרָה, אֱלִישַׁע אֲלִיוֹ קָרָא וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי.
נִפְשִׁי לִלְלָה אוֹתָהּ מִי יִתֵּן אֲמַצָּאוֹהוּ, פֶּתַח בֵּיתִי אֲרָאוּהוּ יִשְׁקִיף בְּעַד אֲשַׁנְבִּי.
חֲסִין קִדּוֹשׁ אֲקַרְאָה אִישׁ אֲשֶׁר פָּנָיו רָאָה, הֵן כְּבִיר יְדוֹ מִצָּאָה תְּשׁוּרָה אֲלִיוֹ אָבִיא.
חֵן חֵן לוֹ אִישׁ לוֹ נִגְלָה בַּחֲלוּם חֲזִיוֹן לִלְלָה, וּבְבְרִית דָּם הַמִּלָּה בֹּא יְבֹא רֵץ כְּפָצִי.
זְכוֹר לְטוֹב יְאִיר גְּרִי יְבִשָׁר צִיּוֹן עִירִי, יֹאמֶר לָהּ הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי שְׁבִי.
קוֹל זְמֵרַת שִׁיר מֵהַלְלֵי יִרְצָה צוּרֵי גּוֹאֲלֵי, וְלֹא דוּמְיָהּ לִי כָּל עוֹד נִשְׁמַתִּי בִּי.

יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָנוּ וּשְׁלוֹהַּ בְּיִשְׂרָאֵל, בְּסִימָן טוֹב בֵּן בָּא לָנוּ בְּיָמָיו יְבֹא הַגּוֹאֵל.

יְהִי הַיְלֵד יְהִי רַעְנָן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוּזֵן, וּבַתּוֹרָה אֲזִי יִתְבוּנֵן יֵאלֹף דַּת לְכָל שׁוֹאֵל.
וּמְקוֹרוֹ יְהִי בְּרוּךְ זְמַן חַיּוֹ יְהִי אַרוּךְ, וּשְׁלַחְנוּ יְהִי עֶרְוֹד זֻבְחָתוֹ לֹא יִתְגַּאֵל.
שְׁמוֹ יֵצֵא בְּכָל עֶבֶר [כִּי בַתּוֹרָה יְהִי עֵמֶל], וְלִירְאֵי אֵל יְהִי חֶבֶר יְהִי בְּדוֹרוֹ כְּשִׁמוּאֵל.
עֲדֵי זְקִנָּה וְגַם שִׁיבָה יְהִי דֶשֶׁן בְּכָל טוֹבָה, וּשְׁלוֹם לוֹ וְרַב אֲהַבָּה אָמֵן בֵּן יֹאמֶר הָאֵל.
הַנִּמּוֹל בַּתּוֹךְ עִמּוֹ יַחֲיָה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, וְיַהֲיֶה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וְעַם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

יְהִי
יְהִי
יְהִי
יְהִי
יְהִי

לר' שלום שבזי

אם ננעלו דלתות נדיבים דלתות מרום לא ננעלו, אל חי
מרום על כרובים כלם ברוחו יעלו, כי הם אלי בסאו
קרובים יודו שמו ויהללו, חיות שהם רצוא ושבים
מיום בריאה נכללו, גלגל ואופן רועשים, מודים שמו
ומקדשים, מזיו כבודו לזבשים, ובשש כנפים סביבים
עפים בעת יתגלגלו, יענו בקול שירים ערבים יחד
באותות נדגלו.

לאכרמהו אלכל אוגד סבחהו אללה אחד, רב
אלגלאלי אלמגד אחסאנהו מן גיר חד, אגסאם
וארואחן תסגד מן לם יכאפה קד גחד, נאכתץ
מן סבעה אקאלים אלקדס אלאוצט אפצ'לו, סכן
בהו אבאינא, נאעטא גמיע אסבאטנא, נאלתוריה
אעטא לנא, נאגיב נוחדהו בתעצ'ים פצ'לה
עלינא שאמלו, נאדא אלנבי מוסי בתכלים קאל
כן לקימי מרסל.

שמרי יחידתי לדתו זכי לגופי ישמחה, קשרי בלבי
אהבתו בשמו לבדו יבטחה, מחן גברת רעיתו אור
לשרידי יזרח, וימלאה בורות נגובים גשמי ברכה
זלו, ויפרנסה עני ורש, גולה ונדרף נחלש, צורי לבן
איש תם דרש, כי סבבו עליו פלבים מפל עברים
נקהלו, פרא ואריה עם זאבים לבו ונפשו הבהלו.

בין אלפנון תשתאק נפסי חית אלעראיס
ואלשראב, ואלא דכרתו בית קדסי ואסנאר ציון
אלכראב, אכספ צ'יא עקלי וחסוי נאלרוח ילחץ
אכתראב, קום יא מחב האת אלמשאמים יחיי
לרוח אלגאפלו, זין אלכנאיס נאלמעאלים קדסי
וסעדי אלמקבלו, פאלקצד אעבד כאלקי, פי
קלב מומן עאשקי, יופי בועדן צאדקי, קד כצנא
פי עלם ותעלים לא יבק אלאנסאן גאהלו, מן
נלהו צ'יקן ותסקים גאלס לשכצן כאמלו.

זה הוא מקום שלום ואחונה חתן וכלה ישמחו, רנה
וקול ששון וחדוה לבני שבטים זרחו, מבת יפיפה
ונארה לי כוס ישועות שלחו, ואשמחה בין המסבים
מה טוב ונעים נקהלו, צירי תעודה ישרו, על סוד
ומשרה חברו, לאל ולי מה יקרו, רעים אהובים הם
וטובים סודות נכוחים מללו, תורה נביאים עם
כתובים מזה אלי זה ישאלו.

יא נפש תובי פי חיאתי מן למס זגיאת אלגסום,
מן קבל מא יאתי אלממאתי יחבט כמא ריח
אלסמום, מן קד גלט פי אלסו יאתי נאללה
גפארן רחים, לא בד מא לאדין תסלים ענד

אלפתא אלפצ'לו, יא מן אלאנפס כלקהו, מן פיי
גוהר נורהו, וכלהא פי כפהו, כל אלוגוד חכם
בתחכים והו לכל שי פאעלו, סיגן אלה ואלאם
נאלמים מן פרס גודד סאלו.

אחתום לשירי זה בהלל ושבח לרם על מהלל, השם
בפי אומר למלל לו כל יצור מודים כלל, נפשי עדי
רקמה ומכלול גופי לנעלה שלל, בין השרידיים
השלמים חזקו פעמי ועלו, בין הירדים נשפנה, לי
הגברת זמנה, טרף לבייתה נתנה, פתבג ויין מדם
ענבים יינו משמר צללו, ובני מסבה האהובים חלקם
בעדן ינחלו.

אנא אנא יהוה הושיעה נא.

לר' שלום שבזי

אילת חן בגלות תסמכני ובלילה בתוך חיקה מלונני.
לכוס יינה אני תמיד מזומן ונתערב חמד יינה בייני.
שתנו דודים לעומתי ושכרו והעירו לשכל רעיוני.
בהיכל בת מלכים הפבודה ושולחנה מזומן להמוני.
זמן הפריד לכל רעים ודודים

אבל דודי באהבה ימשכני
יקשר חן וחסד על גברת
מפרשזי בענן עבי שחקים לרעיתי והיא תפיק רצוני.
שעריה חמשים הם קבועים
זכות לאה בבינה תסעדיני.

תעזר אהבת רחל לבנים
בסוד מלכות עשירית תעלני.
אלהים חיש לעמד ישועה בעת רצון תצחצח גרוני.
שלומי לב ברוב שלום תסובב
בני איש תם סגולת אב המוני.
אנא אנא אנא

לר' שלום שבזי

אהבת הדסה על לבבי נקשרה
ואני בתוך גולה פעמי צוללים,
לו יש רשות לי אעלה אתחברה
תוך שערי ציון אשר הם נהלים,
שחרית וערבית בת נדיבים אנכרה
לבי ורעיוני בחשק נבהלים,
בנעים זמירות מנדוד אתעוררה
ואני ורעיתי ברנה צוהלים,

לר' יהודה הלוי
יְדִידֵי הַשְּׁכַחַת חֲנוּתָךְ בִּבְיַן שְׂדֵי,
 וְלָמָּה מְכַרְתָּנִי צְמִיתוֹת לְמַעֲבָדֶיךָ?
 הֲלֹא אֲזוּ בְּאַרְצְךָ לֹא זְרוּעָה רַדְפָּתֶיךָ,
 וְשַׁעֲרֵךְ וְהָר פֶּאֶרְזָן וְסִינֵי וְסִין עֲדֵי,
 וְהָיוּ לְךָ דוּדֵי וְהָיָה רְצוֹנְךָ בִּי
 וְאִידֵךְ תַּחֲלֹק עִתָּהּ כְּבוֹדֵי לְבַלְעָדֶיךָ?
 דְּחוּיָהּ אֶלֶי שַׁעֲרֵי הַדּוּפָה עֲדֵי קֶדֶר
 בְּחֻנָּה בְּכוֹר יוֹן מַעֲנָה בְּעַל מְדֵי.
 הֵיטֵב בְּלִתְךָ גּוֹאֵל וּבְלִתִּי אֶסִיר תִּקְוָה?
 תִּנְהַ עֲזָדְךָ לִי כִּי לְךָ אֶתְנָה דוּדֵי.

לר' יוסף בן ישראל
אֲשָׁאֵל אֱלֹהֵי יִגְאָלָה שְׁבוּיִים,
 בְּזִכּוֹת מְכַנָּה אֵב הַמּוֹזֵן לְגוֹיִם,
 עַת יִקְרָאוּ בְשִׁמּוֹ יְהוּ עֲנֻיִים,
 בְּזִכּוֹת אֲשֶׁר גָּלָה לְנַהֲרִים,
 אֲרַבְעַ דְּגָלִים הִלְכוּ גְּאוּלִים,
 אֵל תִּמְסַרְהָ אוֹתָם בְּיַד בְּזוּיִים,
 אֶתְהָ אֲשֶׁר תַּבִּיט אֵלֶי עֲנֻיִים,
 נַעֲלָה לְאַרְצֵנוּ בְּשִׁיר זִמְרָה,
 יֶאֱסוּף וְרוּיִים,
 יִזְכוּ לְחַיִּים.
 כִּי הֵם רְצוּיִים,
 הוֹלִיד גְּקֻיִים.
 חָנוּ בְּאֵלִים.
 יְהִיו קְנוּיִים.
 שׁוֹמֵר פְּתָאִים.
 וּבְרוֹן וְהַדְרָה.

לר' שלום שבזי
יֵא מַחְגָּה שִׁאלְתְּךָ בְּאֶלְנָבִי, בְּאֶלְנָבִי יֵא מַחְגָּה
 אֲקַרְבִּי, אֵן אֲנֵא שֵׁא אֲרוּחַ אֲלִמְגָרְבִּי, שֵׁא אֲטַלַּב
 צַבִּיָּה לְאֶלְצַבִּי
 קֶאֱל עַבְדָּה נַעַם מֵא תַם כְּלֵאָף, הֵאֵת קַדַם הַדִּיָּה
 וְאֶלְלַחֲאָף, וְאֶלְתִּיאַב וְאֶלְמַקְאָצַר אֲלִנְצֵאָף, אֵן אֲנֵא
 שֵׁא אֲרוּחַ אֲלִמְגָרְבִּי
 קֶאֱל אֲבָרַם אֲבוּנֵא אֲלִכְלִיל, לֵא תְרוּחוּ אֵלֵא דֵאֲךְ
 אֲלִקְבִיל, אֵלֵאֲלֵאֵה הוּ יִישַׁר לִי אֵהִיל, הוּ יִישַׁר
 צַבִּיָּה לְאֶלְצַבִּי
 יֵא רַפְאָקָה שֶׁרַק שׁוֹקוּ אֲלִגְמֵאֵל, שֵׁא נִכְלַף עֵלֵא
 שִׁבְעֵא גַבְאֵל, אֵלֵאֲלֵאֵה הוּ יִישַׁר לִי גֵזְאֵל, הוּ יִישַׁר
 צַבִּיָּה לְאֶלְצַבִּי
 יֵא רַפְקָה שֶׁרַק שִׁירוּ בּוּא, וְאֲטַלְבוּ אֲלִמְהִימַל רַבְנֵא,
 אֵלֵאֲלֵאֵה הוּ יִכּוֹן פִּי עוֹנָנָה, הוּ יִישַׁר צַבִּיָּה לְאֶלְצַבִּי

בִּינו עֵדֶת קֶדֶשׁ בְּשִׁירָה חֲבָרָה
 חָתַן וְהַכֹּלָה בַּחֲפָה נְכַלְלִים,
 זֶה יוֹם שְׁמַחֹת לְאַיְמָה יִקְרָה
 כִּי הִיא וְדוּדָה חֵן וְחֶסֶד גּוֹמְלִים,
 יַחֲדוּ עֲלֵי שְׁלַחַן וְכוֹס דוּדֵי קֶרֶא
 זְמַן שְׁרִידֵינוּ וְכָל הַנְּסֻגָּלִים,
 מְכוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשַׁמְחָה וְאֲזַמְרָה
 אֲוִצִּיא לְכָל סוּדֵי וְאֲשִׁיב שׁוֹאֲלִים,
 שֵׁם טוֹב לְמַשְׁכִּילִים בְּדַעַת יִשְׁרָה
 כִּי הֵם עֲלֵי יִצְרָם בּוּדָאֵי מוֹשְׁלִים,
 תִּתְּנוּ לְבָבְכֶם לַעֲשׂוֹת טוֹב גְּבָרָה
 יַעֲלוּ לְגַן עֵדֶן וְחַיִּים גּוֹחֲלִים,
 אֶהְבֵּת יַחֲדִיתִי לְטוֹב אֵל נְהָרָה
 בְּרוּךְ שֶׁהוּא גּוֹתֵן שְׂכָר כָּל פּוֹעֲלִים,
 שְׁלוֹם כְּנֶהֱרַ לְעַדְתִּי יִנְהָרָה
 זְכוּן וְגַם בְּחוֹר וְכָל הַעוֹלָלִים,
 אָנָּא.

לר' ישראל נג'ארה
יַעֲלָה יַעֲלָה בּוֹאֵי לְגַנִּי, הַנֶּץ רִמּוֹן פְּרָחָה גַפְנִי.
 יְבוֹא דוּדֵי יַחֲוֵשׁ צַעֲדֵינוּ וְיֵאכַל אֵת פְּרִי מַגְדִּינוּ, אִם יְדִידֵי
 אֲרַכּוּ נְדוּדֵינוּ אִידֵךְ יַחֲיִידָה אֲשִׁיב עַל כַּנִּי.
 שׁוּבִי אֵלֵי, אֶתְךָ בַת אֶהוּבָה שׁוּבִי אֵתְךָ, וְאַנִּי
 אֲשׁוּבָה, הִנֵּה עָמִי זֹאת אוֹת כְּתוּבָה כִּי בְּתוּכְךָ
 אֶתֵּן מִשְׁכְּנִי.
 רַעִי, דוּדֵי, נַפְשֵׁי פְדִיתִי וְלִבַת מֵאֵז אוֹתִי קִנִּיתִי, עִתָּהּ לִי
 בֵּין עַמִּים זָרִיתִי וְאִידֵךְ תֹּאמַר כִּי אֶהְבַּתְנִי.
 אִימָתִי, לְטוֹב זִרִיתִיךָ וְלִתְהִלָּה וְלְטוֹב שְׁרִיתִיךָ,
 כִּי אֶהְבַּת עוֹלָם אֶהְבַּתִּיךָ עַל כֵּן אוֹשִׁיבְךָ עַל
 דּוּכְנִי.
 לוֹ יְהִי כַּדְבָרְךָ, יְדִידֵי עִתָּה מְהֵרָ תֵּאסֹף נְדוּדֵי, וְלִתּוֹךְ
 צִיּוֹן נְחֵה גְדוּדֵי וְשֵׁם אֲקָרִיב לְךָ אֵת קַרְבְּנִי.
 חֲזָקִי רַעִיָּה חֲכָד כִּיּוֹן טוֹב כִּי צִיץ יִשְׁעֵי רַעֲנָן
 וְרִטְבֵּי, וְלִסְרִיבְךָ אֲכָרוֹת וְאֶחְטֵב וְחִישׁ אֲשַׁלַּח
 לְךָ אֵת סַגְנִי.

עֶשֶׂר וְרִישׁ,
שִׁינ׳ יו״ד רִישׁ (שיר).

בְּאֵמֶת שְׁמוֹ,
וּמִי יִקְדִּימוֹ,
רְצִים לְנֹאמוֹ,
שִׁינ׳ קו״ף רִישׁ (שקר),
אֶלְף חֵי״ת רִישׁ (אחר).

וְאֶהְלֵלוּ,
וְאִין כְּמִפְעֵלוֹ,
כִּי בְשִׁעֵלוֹ,
צְדִי וְיוֹ רִישׁ (צור),
שִׁינ׳ בֵּי״ת רִישׁ (שיבר).

הַעֲלֵה שְׁבִי,
אֶל עִיר הַצְּבִי,
עִם זֶאֵב לְבִיא,
מִי״ם ה״א רִישׁ (מהר),
אֶלְף וְיוֹ רִישׁ (אור).

יוֹצֵר מִיָּדוֹ
אֲשִׁיר לְכְבוֹדוֹ

צוֹר מְעוֹז דָּלִים
רוֹכֵב גְּלִגְלִים
מְלֻאָכִים קָלִים
וְכָל זוּלָתוֹ
כִּי אֵין צוֹר בְּלָתוֹ

חֶסֶד בְּשֵׁם הוּא
כִּי אֵין כְּמוֹהוּ
יָמִים רְאוּהוּ
מְדַד מִימֵהֶם
וּשְׂאוֹן גְּלִיהֶם

קוֹם עוֹשֶׂה פְּלֵא
מִבֵּית הַכְּלֵא
שֵׁם יִרְעֶה טְלֵה
עוֹ יִדְּף הַרְאֵה
וּבְאִזְרָךְ נִרְאֵה

יא צביה ויא גֶרֶשׁ אלגנאן, (אשלאך אן תגיבי לי פלאן, בנת מן אנתי בחך מן צורך, קאלת אשמע בתואל הו אבי וצעת גרתן מן כתפהא, ואלגואר ינצרין מן ענדהא, הו תוכף לישמע צותהא, ואן הדא בקא מתעגבי הו תעגב להא כל אלעגב, תם אכרג להא שנה אלדהב, ואלשווארין איצא קד והב,) קאל עשא יא צביה תרגבי

קאלת ארגב ואיצא כך לי, כל מהלא חביב אלכאמלי, אלדי הו רפיקן מעתלי, הו אלמהלא והו אלמדהבי (גא אליהא אביהא באלמחאל, ואלגמאל גרקת ושט אלוחאל, שאקהן הו אלא ושט אלעקאל, ואן לבן נצרהן ואכתבי

תם ולא זאד רכב להם, מן שמומאת אראד אן ישקהם, גא בתואל אכל מן זאדהם, ואן קד הו וקע פִי אלמגצבי קל בתואל ויא צִיקי אנא, יא בניי פִקד דקת אלענא, כיף תעמל וכיף תכבר לנא, די פעלתה פִקד הו חל בי)

קאל יצחאק אלא יא מרחבא, מרחבא באלדי כאן גאיבא, אדכל אלדאר אלא ושט אלכבא, בעד שרה תטיב כאטרי

הו הדרך שאלתיך בשם הנביא.
הו הדרך; בשם הנביא התקרבי,
כי אני למערב שם צעדי,
שם ואחפש צביה לצבי.

אפר ידיד הנפש אברהם אבינו,
אל תלכו אל אותם שבטים,
האלוהים הוא יזמן לי עשפחתי,
הוא יזמן עלפה לעלם.

הו חברים; זרח הוליכו אותנו,
ובקישו עהפרועם אלוהינו;
האלוהים יהיה בעזרנו,
הוא יזמן עלפה לעלם.

אפר יצחק; ברוך בואך,
ברוך בני שהיה רחוק עמני,
הכנס לארעון אל תוך אוהל
אחרי שרה אמי, תשביע רצוני.

1. אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, ויזכור ברית איתנים, ויציל נפשותינו מן השעוֹת הרעות. (סדר הוצאת התורה)
2. אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו. ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמע, ללמד וללמוד, לשמר ולעשות, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבנו לאהבה וליראה את שמך. (ברכות קריאת שמע)
3. אבינו מלכנו, פתח שערי שמים לתפלתנו. (תפילות)
4. אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא. לעת נעשה בחפצו כל, אזי מלך שמו נקרא. ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלך נורא. והוא הנה, והוא הנה, והוא יהיה בתפארה. והוא אחד ואין שני, להמשיל לו להחבירה. בלי ראשית בלי תכלית, ולו העז והמשרה. והוא אלי וחי גואלי, וצור חבלי בעת צרה. והוא נסי ומנוס לי, מנת כוסי ביום אקרא. בידו אפקיד רוחי, בעת אישן ואעירה. ועם רוחי גייתי, ה' לי ולא אירא. (תפילות)
5. אדיר אדירנו, ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. (מוסף לחגים)
6. אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב. (הגדה לפסח)
7. אדרבה, תן בלבנו שגראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך, ואל יעלה שום שגאה מאחד על חברו חלילה ותחזק התקשרותנו באהבה אליך, כאשר גלוי וידוע לפניך. שיהא הכל נחת רוח אליך. ("יהי רצון" קודם התפילה)
8. אויר הרים צלול פיין וריח ארנים נשא ברוח הערבים עם קול פעמונים. ובתדרמת אילו ואבן שבויה בחלומה
- העיר אשר בדרך יושבת ובלבה חומה. ירושלים של זהב ושל נחשת ושל אור הלא לכל שיריך אני כגור. איכה יבשו בורות המים כבר השוק ריקה ואין פוקד את הר הבית בעיר העתיקה. ובמערות אשר בסלע מיללות רוחות ואין יורד אל ים המלח בדרך יריחו. ירושלים של זהב...
- אך בבואי היום לשיר לך ולך לקשר כתרים קטנתי מצעיר בניך ומאחרון המשוררים. כי שמך צורב את השפתים כנשיקת שרף אם אשכחך ירושלים אשר בלה זהב. ירושלים של זהב...
- חורנו אל בורות המים לשוק ולכפר שופך קורא בהר הבית בעיר העתיקה. ובמערות אשר בסלע אלפי שמשות זורחות, נשוב גרד אל ים המלח בדרך יריחו! ירושלים של זהב... (נעמי שמר)
9. אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. (תהילים כב, ח)
10. אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשבביה, העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב. (סדר קריאת התורה)
11. אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתיה בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו. (תהילים כז, ד)
12. אין ערוך לך ה' אלהינו, בעולם הזה. ואין זולתך מלבנו, לחיי העולם הבא. אפס בלתך, גואלנו, לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו, לתחית המתים. (שחרית לשבת)
13. אין קצבה לשנותיך, ואין קץ לאורך ימיך, ואין לשער מרכבות כבודך, ואין לפרש עלולם שמך. שמך נאה לך, ואתה נאה לשמך, ושמנו קראת בשמך. עשה למען שמך, וקדש את שמך על מקדישי שמך, בעבור כבוד שמך הנערץ והנקדש. כסוד שיח שרפי קדש, המקדישים שמך

- המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אַחַכָּה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיבּוּא. (י"ג עיקרי הרמב"ם)
14. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשִּׁבְתָּ וּמְבַרְךְ שְׂבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מְדַשְׁנֵי עֲנֵג, זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. (תפילת ליל שבת)
15. אֵלֶּה חֻמְדָּה לְבִי, חוֹסֶה נָא וְאֵל נָא תִתְעַלֵּם. (ידיד נפש)
16. אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ. (תהילים קיח, כח)
17. אֵלֶיךָ ה' אֶקְרָא, וְאֵל ה' אֶתְחַנֵּן. ... שְׁמַע ה' וְחַנּוּנִי, ה' הִיָּה עֲזָר לִי. (תהילים ל, ט-יא)
18. אִם אֶשְׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי. (תהילים קלז, ה)
19. אִמַר לְצַפּוֹן תִּנְי וְלִתְמִינָן אֵל תִּכְלָאֵי הַבִּיֵאֵי בְנֵי מְרַחֵק וּבְנוֹתֵי מְקַצֶּה הָאֶרֶץ. (ישעיהו מג, ו)
20. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֵׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אַבִּיכֶם שְׂבִשְׂמִים, וְאוֹמַר "מְקוּהַּ יִשְׂרָאֵל ה'", מַה מְקוּהַּ מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל. (יומא פה:)
21. אָמַת אֲתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֲתָהּ הוּא אַחֲרוֹן, וּמְבַלְעֵדִיךָ אֵין לָנוּ מְלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. (ברכות קריאת שמע)
22. אָנָּה, בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינֶךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה. קָבַל רִנַּת עַמְּךָ, שְׂגָבְנוּ, טַהֲרֵנוּ נוֹרָא. (סדר קבלת שבת)
23. אָנָּה עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (סדר קריאת התורה)
24. אָנָּה ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֵּן אֲמִתְךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. (תהילים קטז, טז)
25. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא, יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הוּא בּוֹרָא וּמְנַהֵיג לְכָל הַבְּרוּאִים, וְהוּא לְבַדּוֹ עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים. (י"ג עיקרי הרמב"ם)
26. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת
27. אֲרוֹמְמֶךָ ה' כִּי דְלִיתֵנִי וְלֹא שְׂמַחַת אֲיַבִּי לִי. (תהילים ל, ב)
28. אֶרֶץ אֲשֶׁר ... תְּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. (דברים יא, יב)
29. אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יַבָּא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם ה' עֹשֶׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ אֵל יְנוּם שְׁמֶרְךָ. הִנֵּה לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (תהילים קכא, א-ד)
30. אֲשֶׁר בְּרָא שְׁשׁוֹן וְשְׂמַחָה חֲתָן וְכֻלָּהּ, גִּילָה רָנָה דִּיעָה וְחֻדְוָה, אֶהְבֶּה וְאֶחְוֶה וְשְׁלוֹם וְרַעוּת. (שבע ברכות)
31. אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֻלְקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ. (ברכות השחר)
32. אֲתָהּ בְּחֻרְתָּנוּ מְכָל הַעַמִּים אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ וְרָצִית בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מְכָל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדוּתְךָ וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ. (תפילה לחגים)
33. אֲתָהּ תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד. (תהילים קב, ד)
34. בָּאָה מְנוּחָה לִיגַע וּמְרֻגוּעַ לְעַמִּל. לִילָה חוֹר מְשִׁתְּרַע עַל שְׂדוֹת עַמְּךָ יִזְרַעְאֵל. טַל מִלְּמַטָּה וּלְבָנָה מֵעַל, מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלְלָהּ.
- מַה, מַה לִּילָה מְלִילָה? דְּמָמָה בִּיזְרַעְאֵל. נוּמָה עַמְּךָ, אֶרֶץ תְּפֹאֲרַת, אָנוּ לְךָ מְשִׁמְרַת.
- יֵם הַדְּגָן מִתְנוּעַע, שִׁיר הַעֵדָר מְצַלְצֵל, זוּהִי אֶרֶץ וְשְׂדוֹתֶיהָ, זְהוּ עַמְּךָ יִזְרַעְאֵל. תְּבָרַךְ אֶרֶץ וְתִתְהַלֵּל מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלְלָהּ. מַה...
- אֶפְלָ בְּהַר הַגְּלִבּוּעַ, סוּס דוֹהַר מְצַל אֵל צַל. קוֹל זַעְקָה עַף גְּבוּהָ, מְשִׁדּוֹת עַמְּךָ יִזְרַעְאֵל. מִי יֵרָה וּמִי זֶה שֵׁם נְפֵל בֵּין בֵּית אֶלְפָּא וְנְהַלְלָהּ? מַה... (נתן אלתרמן)
35. בְּגִלְלָ אַבּוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים, וְתִבֵּיא גְּאוּלָּהּ

- יביא לאלהיו הנביא. והוא יושב... (יורם
טוהר-לב ויאיר רוזנבלום)
36. בזכות יוסף הצדיק, אפרים ומנשה, ימלא
משאלותינו לטובה.
37. באי בשלום עטרת בעלה, גם בשמחה
ובצלה, תוד אמוני עם סגלה, בואי כלה
בואי כלה שבת מלכתא. לכה דודי
לקראת כלה, פני שבת נקבלה (לכה
דודי)
38. ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ
יהודה: עיר עז לנו ישועה ישית חומות
וחל. פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר
אמנים. (ישעיהו כו, א-ב)
39. בלבבי משכן אבנה להדר כבודו, ובמשכן
מזבח אקים לקרני הודו, ולגר תמיד אקח
לי את אש העקדה, ולקרנן אקריב לו
את נפשי היחידה. (ר' יצחק הוטנר)
40. ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה'
מבטחו. (ירמיהו יז, ז)
41. ברחובנו הצר גר נגר אחד מוזר, הוא
יושב בצריפו ולא עושה דבר. איש אינו
בא לקנות ואין איש מבקר, ושנתים
שהוא כבר אינו מנגר. והוא חלום אחד
נושא עוד בלבבו, לבנות כסא לאלהיו
שיבוא, על כפיו אותו יביא, לאלהיו
הנביא.
- והוא יושב ומחכה לו כבר שנים, חולם,
הוא, שיזכה לו. על סודו שומר ומחכה
לו. מתי כבר יגיע היום?
- ברחובנו הצר גר סנדלר אחד מוזר, הוא
יושב בצריפו ולא עושה דבר. מדפיו
הריקים מכסים באבק, כבר שנתים מנח
המרצע בשק. והוא חולם כי נעלים הוא
תופר, בן על הרים יגון רגלי המבשר. על
כפיו אותן יביא, לאלהיו הנביא. והוא
יושב...
- בירושלים ישנו איש לגמרי לא צעיר,
שבנה הרבה בתים בכל פנות העיר. הוא
מכיר כל סמטה, כל רחוב ושכונה, הוא
בונה את העיר כבר שבטים שנה. והוא
חולם כי, כמו שאת העיר בנה, יניח
למקדש את אבן הפנה. על כפיו אותה
42. בשוב ה' שבות עמו, גל יעקב, ישמח
ישראל. (תהילים יד, ז)
43. בשם ה' אלהי ישראל, מימיני מיכאל
ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל
ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל.
(קריאת שמע על המיטה)
44. גדול הוא הלילה ולך מחייד, חזרנו עם
בוקר אל שארם א-שייח. עברנו בלילה
ביום ובהר, ובאנו עם בוקר אל תוך
המיצר.
- את שארם א-שייח, חזרנו אליך שנית,
את בליבנו, בליבנו תמיד.
- הים והמלח ידעו את השיר, חזרנו אליכם
טיראן וסנפיר. אותם השמיים מעל לבבך,
מצר ים ומים - את שארם א-שייח. את
שארם א-שייח...
- עולה לו הבוקר בחוף אלמוגים, עוברות
שוב במים ספינות דייגים. וערב יורד לו,
מביא עוד חלום, מביא על המים תקווה
לשלום. את שארם א-שייח... (עמוס
אטינגר ורפי גבאי)
45. גם כי אלך בגיא צלמות, לא אירא רע, כי
אתה עמדי. (תהילים כג, ד)
46. דוד מלך ישראל חי וקיים. (קידוש לבנה)
47. דע לך שכל רועה ורועה יש לו גגון
מיוחד משלו. דע לך שכל עשב ועשב יש
לו שירה מיוחדת משלו ומשירת
העשבים. נעשה גגון של רועה.
- כמה יפה, כמה יפה ונאה בששומעים
השירה שלהם. טוב מאד להתפלל
ביניהם ובשמחה לעבד את ה' ומשירת
העשבים. מתמלא הלב ומשתוקק.
- וכשהלב מן השירה מתמלא ומשתוקק
אל ארץ ישראל, אור גדול אזי נמשך
והולך מקדושתה של הארץ עליו,
ומשירת העשבים. נעשה גגון של הלב.
(נעמי שמר, עפ"ר ר' נחמן מברסלב)
48. הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים, כי
מדי דברי בו זכר אפכרנו עוד, על כן המו

63. וְאַנְחָנוּ עִמָּךָ וְצִאֵן מִרְעִיתֶךָ, נֹדֶה לָּךְ
לְעוֹלָם, לְדֹר וָדֹר נִסְפָּר תִּהְלָתֶךָ. (תהילים
עט, ג)
64. וְאַנִּי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעָתֶךָ
אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי גָמַל עָלַי. (תהילים יג, ו)
65. וְאַנִּי בַּה' אֲצַפֶּה, אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי,
יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי. אֵל תִּשְׁמָחֵי אֵיבֹתַי לִי, כִּי
נִפְלַתִי קִמְתִּי, כִּי אֲשַׁב בְּחֶשֶׁךְ, ה' אֹזֵר לִי.
(מיכה ז, ח-ז)
66. וְאַנִּי נִתְתִּי לָּךְ שְׂכֵם אֶחָד עַל אֶחָד אֲשֶׁר
לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֲמָרִי בְּחַרְבֵי וּבְקִשְׁתֵּי.
(בראשית מח, כב)
67. וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְצִדְקָ
וּבְמִשְׁפָּט בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי
בְאֱמוּנָה, וְיִדְעַתְּ אֵת ה'. (הושע ב,
כא-כב)
68. וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. (ישעיהו נט, כ)
69. וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה בְּהַר
הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם. (ישעיהו כז, ג)
70. וּבִישׁוּעָתֶךָ מְלַכְנוּ תְרוּם וְתַגְבִּיָּה קִרְנֵנוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב לְמַעַן שְׂמֹךְ. (ברכות
השחר)
71. וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּ
וְחִסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. (תפילת ימים
נוראים)
72. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְיָמֵינוּ.
(ברכת המזון)
73. וְגַם תְּרַבְּוּנָה זְכוּר לְטוֹב. (סדר קריאת
מגילה)
74. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְדַבֵּק לִבְנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחַד לִבְבְּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
אֵת שְׂמֹךְ, וְלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשַׁל
לְעוֹלָם וָעַד. (ברכות קריאת שמע)
75. וְהִבִּיאֹתִים אֵל הַר קֹדְשִׁי וְשִׂמְחַתִּים בְּבֵית
תְּפִלְתִּי עוֹלְתֵיהֶם וְזוֹבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל
מִזְבְּחֵי כִּי בֵיתֵי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכֹל
הָעַמִּים. (ישעיהו נו, ז)
76. וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבְרָהָם וְלֵנוּ, שְׁלֹא אֶחָד
בְּלֶבֶד עָמַד עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם. (הגדה לפסח)
- מֵעַי לֹךְ, רַחֵם אֶרְחַמְנוּ נְאֻם ה'. (ירמיהו
לא, יט)
49. הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ.
(תהילים קיח, א)
50. הוֹשִׁיעָה אֵת עַמָּךְ וּבְרַךְ אֵת נַחֲלֹתֶיךָ וְרַעַם
וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם. (תהילים כח, ט)
51. הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יִשְׁבַּחֲךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ
אִין קְדוֹשׁ כִּי. (ברכת יוצר אור)
52. הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם לֹא שְׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם
ה'. (ישעיהו מ, כח)
53. הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֵת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִ
לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהַשִּׁיב לִבִּי
אָבוֹת עַל בְּנִים וְלִבִּי בְנִים עַל אָבוֹתָם.
(מלאכי ג, כג-כד)
54. הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁבַת אַחִים גַּם
יָחַד. (תהילים קלג, א)
55. הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ה' ... וְהִשְׁלַחְתִּי
רָעַב בְּאֶרֶץ, לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא צָמָא
לְמַיִם, כִּי אִם לְשַׁמֵּעַ אֵת דְּבָרֵי ה'. (עמוס
ח, יא)
56. הַנְּשַׁמָּה לָּךְ וְהַגּוֹף פְּעֻלָּךְ, חוֹסֶה עַל עַמְלֹךְ.
(סליחות)
57. הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ וְיַחֲיֵינוּ וְיִקְרַבְנוּ לִימֹת
הַמְּשִׁיחַ, וְלִבְנֵי בֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְלַחֲיֵי
הָעוֹלָם הַבָּא. (ברכת המזון נוסח
ספרדי)
58. הַרְחַמֵּן הוּא יִקָּים לָנוּ אֵת סֶפֶת דָּוִד
הַנּוֹפֵלֶת. (ברכת המזון)
59. הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֶבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ
כְּקֶדֶם. (איכה ה, כא)
60. הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרֹאֵיךָ
נִאֻה. (שיר השירים ב, יד)
61. הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי, לְבָשִׂי בְגָדֵי
תְּפָאֲרֶתְךָ עִמִּי, עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵית הַלְּחָמִי,
קְרָבָה אֵל נַפְשִׁי גְאֻלָּה. בָּאִי בְּשָׁלוֹם
עֲטַרְתָּ בַעֲלָה, גַּם בְּשִׁמְחָה וּבִצְהֻלָּה, תוֹךְ
אָמוּנִי עִם סִגְלָה, בּוֹאִי כָלָה בּוֹאִי כָלָה.
(לכה דודי)
62. וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוּיֵנוּ לֹךְ
וְיֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קוּיֵנוּ לֹךְ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
בִישׁוּעָתוֹ. (ישעיהו כה, ט)

77. והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח. (תהילים א, ג)
78. והיו למשסה שאסיה, ורחקו כל מבלעיה, ישיש עליך אלהיך, כמשוש חתן על כלה. (לכה דודי)
79. והפהגים והעם העומדים בעזרה, כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא, היו פורעים ומשתחווים ומודים ונופלים על פניהם. (סדר עבודה ליום כיפור)
80. והראנו ה' אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשה, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות. (ברכת המזון)
81. והריקתי לכם ברכה עד בלי די. (מלאכי ג, י)
82. וזכני לגדל בנים ובני חכמים ונבונים, אוהבי ה', יראי אלהים, אנשי אמת, זרע קדש, בה' דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא. (תפילה להדלקת נרות)
83. וזכנו לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. (סדר ליל שבת)
84. וטהר לבנו לעבדך באמת. (תפילה לשבת)
85. וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. (תפילה לראש השנה)
86. וידעו כי אתה שמך ה' לבדך, עליון על כל הארץ. (תהילים פג, ט)
87. והי בשרון מלך בהתאסף ראשי עם, יחד שבטי ישראל. (דברים לג, ה)
88. ויעזר ויגן ויושיע לכל החוסים בו. (סדר קריאת התורה)
89. לבנימן אמר ידי ה' ישכן לבטח עליו. (דברים לג, ב)
90. ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ותשכן בתוכה כאשר דברת. ובנה אותה בקרוב
- בימינו בני עולם. וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תבין. (שמונה עשרה)
91. ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים, וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ ... ואמר ביום ההוא, הנה אלהינו זה ... זה ה' קוינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו. (ישעיהו כח, ט)
92. ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. ויותר יעקב לבדו, ויאבק איש עמו עד עלות השחר. (ישעיהו ב, יא, בראשית לב, כה)
93. ועתה בנים שירו למלך בתפארת מפואר. ואשרי עבדיו המשמעים בקול שבתו. (פיוט ל"יצר אור" בשבועות)
94. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, ולמדה את בני ישראל. תורה הקדושה התחנני בבקשה פני צור נערץ בקדושה. (דברים לא, יט, סליחות לצום גדליה)
95. ופדונו ה' ישבון ובאו ציון ברנה. (ישעיהו לה, י)
96. ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה. (בראשית כח, יד)
97. וקונו ה' יחליפו כח יעלו אבר פנשרים ירצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו. (ישעיהו מלא)
98. וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו פנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, תמידים כסדרם ומוספים פהלקתם. (מוסף לחגים)
99. ושאתם מים בששון ממעיני הישועה. (ישעיהו יב, ג)
100. ושבו בנים לגבולם. (ירמיהו לא, טז)
101. ושמחת בחגך ... והיית אף שמח. (דברים טז, יד-טו)
102. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם. (שמות לא, יז-יז)
103. ותן בנו יצר טוב, לעבדך באמת וביראה ובאהבה. (ריבון כל העולמים)

104. זכר דבר לעבדה על אשר יחלתני. זאת נחמתי בעניי, כי אמרתך חיתני. זדים הליצני עד מאד, מתורתך לא נטיח. (תהלים קיט, מט-נא)
105. זכרני נא ונחמני נא אד הפעם הזה האלהים, ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים. (שופטים טז, כח)
106. זרעא חיא וקיא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפנתמי אורייתא. (יקום פורקן)
107. חזק חזק ונתחזק. (סדר קריאת התורה)
108. חמול על מעשיה, ותשמח במעשיה, ויאמרו לך חוסיך בצדקה עמוסיך, תוקדש אדון על כל מעשיה, כי מקדישיך בקדושתך קדשת, נאה לקדוש, פאר מקדושים. (תפילות לימים נוראים)
109. חייב איניש לבסומי בפוראי עד דלא ידע. (מגילה ז, שולחן ערוך)
110. חסדי ה' כי לא תמנו, כי לא כלו רחמינו. (איכה ג, כג)
111. חשוף זרוע קדשה, וקרב קץ הישועה. נקם נקמת עבדיך מאמה הרשעה. כי ארכה השעה, ואין קץ לימי הרעה. דחה אדמון בצל צלמון, הקם לנו רועים שבעה. (מעוז צור)
112. טוב להדות לה, ולומר לשמך עליון. להגיד בבקר חסדך, ואמונתך בלילות. (תהילים צב, ב-ג)
113. טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף. (תהילים קיט, עב)
114. יבנה המקדש, עיר ציון תמלא, ושם נשיר שיר חדש, וברננה נעלה. (צור משלו)
115. יברכה ה' מציון, וראה בטוב ירושלם כל ימי חיה. וראה בני לבניה, שלום על ישראל. (תהילים קכח, ו)
116. יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא. ותשלים משאליו דלבאי, ולבא דכל עמד ישראל, לטב ולחיים ולשלם. (סדר קריאת התורה)
117. יהא שלמא רבא מן שמיא, וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. (קדיש) 118. יהי החדש הזה, כנבואת אבי חוזה, וישמע בבית זה, קול ששון וקול שמחה. חזק ומלא משאלותינו, אמיץ יעשה בקשתנו, והוא ישלח במעשה ידיו, ברכה והצלחה. (במוצאי יום מנוחה)
119. יהי שלום בחילה, שלוח בארמנותיך. למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלהינו, אבקשה טוב לך. (תהילים קכב, ז-ט)
120. יודו לה' חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב. (תהילים קז, ח-ט)
121. יונים נקבצו עלי, אזי בימי חשמנים. ופרצו חומות מגדלי, וטמאו כל השמנים. ומנותר קנקנים, נעשה נס לשושנים. בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורנגים. (מעוז צור)
122. יחד כלם קדשה לך ישלשו. (תפילת מוסף)
123. ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר זרה. (תהילים סא, ז)
124. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשה, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה לטובה. (שמונה עשרה)
125. יערב נא שיחי עליך, כי נפשי תערג אליך. (אנעים זמירות)
126. ירושלים אורו של עולם ... ומי הוא אורה של ירושלים? הקדוש ברוך הוא. (בראשית רבה נט, ח)
127. ישיש עליך אלהיך, כמשוש חתן על כלה: (לכה דודי)
128. ישמח משה במתנת חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך על הר סיני. (תפילות שבת)
129. ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו

- (תהילים צד, יד כג)
 141. כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם.
 (ישעיהו ב, ג)
142. כי נחם ה' ציון, נחם כל חרבתיך, וישם
 מדברה כעדן, וערבתיך כגן ה'. ששון
 ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה.
 (ישעיהו נא, ג)
143. כי תצא למלחמה על איביך, וראית סוס
 ורכב, עם רב ממך, לא תירא מהם, כי ה'
 אלהיך עמך. (דברים כ, א)
144. כיצד מרקדיו לפני הפלה? כלה נאה
 וחסודה. (כתובות ט:)
145. כל העולם כלו גשר צר מאד, והעקר
 שלא יפחד כלל. (ר' נחמן מברסלב)
146. כשהנשמה מאירה, גם שמים עוטי ערפל
 מפיקים אור נעים. (הרב קוק)
147. לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד
 מלחמה. (ישעיהו ב, ד)
148. לא תבשי ולא תפלמי, מה תשתוחחי ומה
 תהמי, בך יחסו עמי עמי, ונבנתה עיר על
 תלה. (לכה דודי)
149. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
 בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך
 אל תקח ממני. (תהילים נא, יב-יג)
150. לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא, ה' מעוז
 חיי ממי אפקח. אם תחנה עלי מחנה לא
 יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת
 אני בוטח. (תהילים כז, א כז, ג)
151. לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ
 חיים. קוה אל ה', חזק ויאמץ לבך, וקוה
 אל ה'. (תהילים כז, יג-יד)
152. לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעיני.
 (תהילים קיט, צב)
153. ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר.
 (אסתר ח, טז)
154. לכל זמן ועת ... תחת השמים. עת לאהב
 ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום.
 (קהלת ג)
155. למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך.
 למען בית ה' אלהינו, אבקשה טוב לך.
 (תהילים קכב, ח-ט)
- ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו
 וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. זכר
 למעשה בראשית. (תפילות שבת)
130. ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים
 ומלאו. יעלו שדי וכל אשר בו. (תהילים
 צו, יא-יב)
131. ישראל בטח בה', עזרם ומגנם הוא.
 אנחנו מאמינים בני מאמינים, ואין לנו על
 מי להשען, אלא על אבינו שבשמים.
 (תהילים קטו, ט, שבת צז, סוטה מט.)
132. יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח
 כחבצלת. ... כי נבקעו במדבר מים
 ונחלים בערבה. (ישעיהו לה, א לה, ו)
133. כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי
 תערג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים
 לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים.
 (תהילים מב, ב-ג)
134. כה אמר ה', מצא חן במדבר עם שרידי
 חרב, הלוך להרגיעו ישראל. (ירמיהו לא,
 א)
135. כה אמר ה', זכרתי לך חסד נעורייך,
 אהבת כלולתיך, לכתך אחרי במדבר
 בארץ לא דועה. (ירמיהו ב, ב)
136. כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך
 אתננה וילרעד עד עולם. לך אתן את
 הארץ הזאת. ותן ברכה על פני האדמה.
 (בראשית יג ו-יב, תפילה)
137. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים, מלכותו
 נצח, נוראותיו שיחו, ספרו עזו, פארוהו
 צבאיו, קדשוהו, רוממוהו, רוז שיר
 ושבח, תוקף תהלות תפארתו. (יוצר
 לשבועות)
138. כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון,
 הרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל
 עצי השדה ימחאו כף. (ישעיהו נה, יב)
139. כי הרבית טובות אלי, כי הגדלת חסדך
 עלי. ומה אשיב לך, והכל שלך, לך שמים
 אף ארץ לך. ואנחנו עמך וצאנך, וחפצים
 לעשות רצונך. (שיר היחוד)
140. כי לא יטש ה' עמו, ונחלתו לא יעזב. ה'
 הושיעה, המלך יענגו ביום קראנו.

156. לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה. (יום
כיפור ופסח)
157. מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ, כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֲתִי.
(תהילים קיט, צו)
158. מָה אָשִׁיב לֵה', כָּל תַּגְמוּלוֹהֶי עָלַי. כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבִשֵׁם ה' אֶקְרָא. נְדָרֵי לֵה'
אֲשִׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. יָקָר בְּעֵינֵי ה'
הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו. אָנָּה ה' כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ,
אֲנִי עֲבַדְךָ בְּזֶן אֲמַתְךָ, פִּתְחַתְךָ לְמוֹסְרֵי. לְךָ
אֲזַבֵּחַ זֶבַח תּוֹדָה, וּבִשֵׁם ה' אֶקְרָא. נְדָרֵי
לֵה' אֲשִׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. בַּחֲצֵרוֹת
בֵּית ה', בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם, הִלְלוּ יְהוָה.
(תהילים קטז, יב-יט)
159. מִהֲרָה ה' אֲלֵהִינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה
וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם, קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵחָה,
קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה, קוֹל מְצֵהלוֹת חֲתָנִים
מַחֲפָתָם, וְנַעֲרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינָתָם. (שבע
ברכות, ירמיהו לג)
160. מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים, אֶהֱבֵ יָמִים לְרֵאוֹת
טוֹב. נֹצֵר לְשׁוֹנֵד מֵרַע, וּשְׂפָתֶיךָ מִדְּבַר
מֵרְמָה. סוֹר מֵרַע וְעֹשֶׂה טוֹב, בִּקְשׂ שְׁלוֹם
וְרַדְפֵהוּ. (תהילים לד, יג-טו)
161. מִי יִתֵּן לִי אֲבֵר בִּיזוּנָה אֶעֱוֹפָה וְאֲשַׁכְּנָה.
(תהילים נה, ז)
162. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלְתְּךָ
בְּכָל דוֹר וְדוֹר. (תהילים קמה, ג)
163. מִמִּקוֹמְךָ מַלְכְּנוּ תוֹפִיעַ, וְתִמְלוֹד עָלֵינוּ כִּי
מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לְךָ. מִתִּי תִמְלֹד בְּצִיּוֹן,
בְּקִרְוֹב בְּיַמִּינוּ לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁכּוֹן. תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, לְדוֹר וְדוֹר
וּלְנֹצֵחַ נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מַלְכוּתְךָ,
כַּדְּבַר הָאָמוֹר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה, עַל יְדֵי דָוִד
מְשִׁיחַ צְדָקָה. (קדושה)
164. מִן הַמִּצַּר קְרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יְהוָה.
(תהילים קיח, ה)
165. מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. (ר'
נחמן מברסלב)
166. מִקְדָּשׁ מְלֹד עִיר מְלוּכָה, קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהַפְּכָה, רֵב לְךָ שְׁבַת בְּעַמְּךָ הַבְּכָא, וְהוּא
יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה. (לכה דודי)
167. מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן.
- (תהילים קיג, ז)
168. מִשְׁנֹכְנֵס אֲדָר מְרַבִּים בְּשִׂמְחָה. (תענית
כח:)
169. נַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי, יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם. דְּבַרוּ עַל
לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלָיָה, כִּי מִלֵּאָה צְבָאָה
כִּי נִרְצָה עֲזָנָה, כִּי לִקְחָה מִיַּד ה' כַּפְּלִים
בְּכָל חֲטָאתֶיהָ. (ישעיהו מ, א-ב)
170. נַעַר הָיִיתִי גַם זִקְנָתִי, וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק
נֶעְזֵב, וְזָרְעוּ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם. ה' עֲזַ לְעַמּוֹ יִתֵּן,
ה' יְבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. (תהילים לז, כה
כט, יא)
171. נִקְדָּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כִּשְׁם שְׂמִקְדֵישִׁים
אֲתוּ בְּשִׁמֵי מְרוֹם. יִמְלֹךְ ה' לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ
צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר הִלְלוּ יְהוָה. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא. (תפילות לימים
נוראים)
172. נֵר לְרַגְלֵי דְבַרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי. נִשְׁבַּעְתִּי
וְאֶקְוֶמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה. (תהילים
קיט, קה-קו)
173. סִימֵן טוֹב וּמְזֵל טוֹב יְהוָה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל.
(קידוש לבנה)
174. עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנְנָה.
(תהילים קב, ב)
175. עוֹד אָבִינוּ חַי. (לפי בראשית מג, כח)
176. עוֹד יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם,
קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל
כְּלָה. (שבע ברכות)
177. עֲזַ וְהִדָּר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
(משלי לא, כה)
178. עַל אֵלָה אֲנִי בּוֹכִיָה, עֵינֵי עֵינֵי יִרְדָה מַיִם,
כִּי רַחֵם מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב נֶפְשִׁי. (איכה
א, טז)
179. עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעָשִׂיתְךָ
לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה. (תפילה
לחנוכה ופורים)
180. עַל הַר גְּבָה עָלַי לְךָ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן, הָרִימִי
בַּכַּח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַם, הָרִימִי אֵל
תִּירָאִי, אֲמַרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם.
(ישעיהו מט, ט)
181. עַל חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים כָּל

- היום וְכָל הַלַּיְלָה. (ישעיהו סב,ו)
 182. עַל נְהִירוֹת בְּבַל שֵׁם יִשְׁבְּנו גַם בְּכִינוּ
 בְּזַכְרֵנו אֶת צִיּוֹן. אִידָּךְ נִשְׁיֵר אֶת שִׁיר ה' עַל
 אֲדַמַּת נֶכֶר. אִם אֲשַׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח
 יְמִינִי. (תהלים קלז)
 183. עִם הַנְּצַח לֹא מִפְּחַד מִדְּרָךְ אֲרַכֶּה.
 (ממאבק גוש קטיף)
 184. עֲנֵבֵי הַגֶּפֶן בְּעֲנֵבֵי הַגֶּפֶן, דְּבַר נֶאֱדָה
 וּמִתְקַבֵּל. (פסחים מט.)
 185. עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶּיָה
 מְאֹשֶׁר. דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי נְעִם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ
 שְׁלוֹם. (משלי ג,יז-יח)
 186. עֲצוּ עֲצֵה וְתַפֵּר, דְּבַרוּ דְבַר וְלֹא יָקוּם, כִּי
 עֲמַנּוּ אֵל. (ישעיהו ח,י)
 187. פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֻמְכָּה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל
 לְשׁוֹנָה. צוֹפִיָּה הַלִּיכוֹת בֵּיתָה וְלַחֵם
 עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל. קָמוּ בְּנֵיהּ וַיֹּאשְׁרוּהָ
 בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ. רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת
 עָלִית עַל כְּלָנָה. (משלי לא,כו-כט)
 188. פְּרוֹק יַת עֲנָךְ מִפּוֹם אֲרִיֹתָא, וְאַפִּיק יַת
 עֲמָךְ מִגּוֹ גְלוּתָא, עֲמָךְ דִּי בְחַרְתָּ מִכָּל
 אוֹמִיא. (יה ריבון)
 189. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אָבֹא בָם אוֹדֶה יְהוָה.
 זֶה הַשַּׁעַר לַה' צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ. (תהילים
 קיח,יט-כ)
 190. צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח, כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה.
 שְׁתוּלִים בְּבֵית ה', בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ. עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים
 וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר ה', צוּרֵי וְלֹא
 עוֹלָתָהּ בּוֹ. (תהלים צב,יג-טז)
 191. צִיּוֹן הִלֵּא תִשְׁאַלֵי לְשָׁלוֹם אֲסִירֶיךָ. (קִינוֹת
 לתשעה באב)
 192. צִמְאָה לָךְ נִפְשִׁי, כָּמָה לָךְ בְּשָׂרִי, בְּאֶרֶץ
 צִיָּה וְעֵיף בְּלִי מַיִם. כֵּן בְּקֹדֶשׁ חַיִּיתֶיךָ,
 לְרִאוֹת עֲזָךְ וּבְבוֹדָךְ. (תהילים סג,ב-ג)
 193. קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתוֹן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ.
 שְׁבַעֲנוּ מִסּוּבָךְ וְשִׁמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר
 לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבַת קֹדֶשְׁךָ. (תפילה
 לשבת)
 194. קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע, נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים,
- רָחַל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהּ, מֵאַנָּה לְהִנָּחַם עַל
 בְּנֵיהּ כִּי אֵינָנּוּ. כַּה אָמַר ה': מִנְעֵי קוֹלְךָ
 מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדַּמְעָה, כִּי יֵשׁ שְׂכָר
 לַפְּעֻלָּתֶךָ, נָאִם ה', וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב. וַיֵּשׁ
 תִּקְוָה לֹא חָרִיתֶךָ, נָאִם ה', וְשָׁבוּ בְּנֵים
 לְגִבּוֹלָם. (ירמיהו לא,יז-טז)
 195. קוֹל דוֹדֵי הִנֵּה זֶה בָּא מִדְּלָג עַל הַהָרִים
 מְקַפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת. (שיר השירים ב,ח)
 196. קוֹמֵי רַנִּי בַּלַּיְלָה לְרֹאשׁ אֲשֵׁמְרוֹת שְׁפָכִי
 כַּמִּים לְבָד נֹכַח פְּנֵי ה'. (איכה ב,יט)
 197. קַחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֵל ה'. (הושע
 יד,ג)
 198. קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה. רָם,
 הוֹדַע כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה. שׁוֹמְרִים
 הַפְּקֵד לְעֵרֶיךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה. תֹּאדִיר
 כְּאוֹר יוֹם חֲשַׁכְתָּ לַיְלָה. (הגדה לפסח)
 199. רָחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל
 יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ. (ברכת המזון)
 200. רָחֵם בְּחֶסֶדֶךָ עַל עַמָּךְ צוּרֵנוּ, עַל צִיּוֹן
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, זָבוּל בֵּית תִּפְאָרְתֵנוּ. כֵּן דָּוִד
 עֲבָדְךָ יָבֹא וַיִּגְאֲלֵנוּ, רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ ה'.
 יִבְנֶה הַמְּקֹדֶשׁ, עִיר צִיּוֹן תְּמַלֵּא, וְשֵׁם נְשִׁיר
 שִׁיר חֲדָשׁ, וּבִרְנָנָה נַעֲלֶה. הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ
 יִתְפָּרַד וְיִתְעַלֶּה, עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא, כְּבִרְכַּת
 ה'. (צור משלו)
 201. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא רַחֲמָנָא דְעָנִי
 לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא. (סליחות)
 202. רָצָה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתֶם,
 וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ, וְאִשִּׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתֶם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן,
 וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
 וְתִחְזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
 (שמונה עשרה)
 203. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם, וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם, וַיְבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מִלֶּךְ
 הַכְּבוֹד, ה' צְבָאוֹת הוּא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סְלָה.
 (תהילים כד)
 204. שְׂאֵי סָבִיב עֵינַיִךְ וְרֹאֵי, כָּלִם נִקְבְּצוּ בָּאוּ
 לָךְ, חֵי אֲנִי נָאִם ה', כִּי כָלִם כְּעַדֵי תִלְבְּשִׁי,

217. שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כֹּל אֱהָבֶיהָ
שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מְשׁוֹשׁ כֹּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ.
עַל חֻמַּת־יָד יְרוּשָׁלַם הַפְּקֻדָתִי שְׁמָרִים כָּל
הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה. (ישעיהו סו, ג, סב, ו)
218. שִׁמְחֶם בְּבִנְיָן שָׁלֵם (כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעִי)
219. שִׁמְחֶנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיאַ עֲבָדְךָ,
וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשַׁחְךָ, בְּמַהֲרָה יָבוֹא
וְיִגְלַל לְבַנּוֹ. (ברכות ההפטרָה)
220. שִׁמְעֵ ה' קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לֵךְ אָמַר
לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנָי, אֶת פְּנֵיךָ ה' אֲבַקֵּשׁ. אֵל
תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בְּאַף עֲבָדְךָ,
עֲזַרְתִּי הִיִּיתִי, אֵל תִּשְׁטַנְּנֵנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. (תהילים כז, ז-י)
221. שִׁמְעַתִּי שְׁהִיו אֹמְרִים אֲשֶׁרֵי מִי שִׁבָּא
לְכָאן וְתִלְמֹדוּ בֵּידוֹ. (פסחים נ.)
222. שִׁפְכֵי כַמִּים לְבֶדֶךָ נִכַח פָּנָי ה'. (איכה ב,
יט)
223. תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. (אבינו מלכינו)
224. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת ה'
נְאֻמָּה מַחְבִּימַת פְּתִי. (תהילים יט, ח)
225. תִּנְצַל נֶפֶשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתִפְלֵתִי מִן
הַחַיִּצּוֹנִים ... וְתִצְלַם כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל
גֹּזְלָיו יִרְחַף. (תפילה ללבישת טלית)
226. תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפֹּד שִׁיחוֹ.
(תהילים קב, א)
- וְתִקְשְׁרִים כְּכֹלָה. (ישעיהו מט, יח)
205. שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת ה', הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן.
כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בְּרֹדֶךָ בְּקִרְבֶּךָ.
(תהילים קמז, יב-יג)
206. שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְנָה הַזֶּה.
(ברכה)
207. שׁוּבֵי נֶפֶשִׁי לְמִנוּחַיְכִי, כִּי ה' גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי
חִלַּצְתָּ נֶפֶשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה,
אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. (תהילים קטז, ז-ח)
208. שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר ה'
צְבָאוֹת. (מלאכי ג, ז)
209. שׁוּמְרֵ יִשְׂרָאֵל, שְׁמַר שְׁאָרֵית יִשְׂרָאֵל, וְאֵל
יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים "שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל".
(תחנון)
210. שׁוּמְרִים הַפְּקֹד לְעִירְךָ כֹּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה. (הגדה לפסח)
211. שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּה', תִּגַּל נֶפֶשִׁי בְּאַלְהֵי, כִּי
הַלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יִשְׁעֵי, מְעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי,
כְּחֶתֶן יִכְהֶן פָּאָר, וְכַכְלָה תַּעֲדָה כְּלִיהָ.
(ישעיהו סא, י)
212. שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתִגַּל הַעֲקָרָה, בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ
לְתוֹכָהּ בְּשִׁמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְשַׁמַּח
צִיּוֹן בְּבְנֵיהָ. (שבע ברכות)
213. שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צְהֵלָה וְשִׁמְחָה, בְּרֵאוֹתֶם
יַחַד תִּכְלַת מְרֻדְכֵי. תִּשְׁוַעְתֶּם הִיִּיתִ לְנֶצַח,
וְתִקְוַתֶם בְּכָל דוֹר וָדוֹר. ... בְּרוּךְ מְרֻדְכֵי
הַיְהוּדִי. (סדר קריאת מגילה)
214. שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵן
יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרֵי מַעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלְךָ אֵל יְנוּם שְׁמֶרְךָ.
הִנֵּה לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוּמְרֵ יִשְׂרָאֵל. ה'
שְׁמֶרְךָ ה' צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ. יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא יִכְכֶּה וְיָרַח בַּלַּיְלָה. ה' יִשְׁמְרְךָ מִכָּל רָע
יִשְׁמַר אֶת נֶפֶשִׁיךָ. ה' יִשְׁמַר צְאֲתְךָ וּבֹאֲךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. (תהילים קכא)
215. שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְתִנּוּ כְבוֹד
לְתוֹרָה.
216. שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמִּיחַת
קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ, וְעִרִיכַת גֵּר לְבֵן יִשִׁי
מִשִּׁחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. (תפילה לימים
נוראים)

למוצאי שבת

לר' סעדיה בן עמרם

לָזַר וּלְבָשִׁים נִפְשֵׁי מִיְחֻלָּה, אִם תִּתְּנוּ לִי כּוֹס יַיִן לְהַבְדִּילָהּ.
סְלוּ דְרָכִים לִי פִּנּוּ לְנִבְוָכָה, פְּתוּחוּ שְׁעָרִים לִי כָּל מַלְאָכֵי מַעְלָה.
עֵינַי אֲנִי אֶשָּׂא אֶל אֵל בֶּלֶב כּוֹסֶךָ, מִמְצִיא צָרְכֵי לִי בַיּוֹם וּבַלַּיְלָה.
דֵּי מַחְסוֹר תֵּן לִי מֵאוֹצְרוֹת טוֹבָךָ, כִּי לַחֲסֵדֶיךָ אֵין קֶץ וְאֵין תִּכְלָה.
יִתְחַדְּשֶׁה גִילִי טְרַפִּי וְטוֹבְתִי, תְּסִיר יְגוֹנוֹתַי מִכָּאֵב וּמֵאֲפֵלָה.
הִנֵּה יָמֵי מַעֲשֵׂה מִתְחַדְּשִׁים תָּמִיד, יִתְחַדְּשֶׁה בְּהֵם שְׁלוֹם וְטוֹב סִלָּה.

הבדלה

נוהגים להוסיף כמה פסוקים לפני הברכות:

נוסח אשכנז

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי־עָזִי
וְזִמְרַת יְהוָה יְהוָה וְיִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבָתְסֵם־מִים
בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה: לִיהוָה הַיְשׁוּעָה
עַל־עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׁגַּבְּלָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: (יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־אִדָּם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בַּיּוֹם־קְרָאֵנוּ:) לַיהוּדִים הִיתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה
וְשִׁשׁוֹן וִיקָר: כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ! כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:

נוסח ע"מ

רֵאשׁוֹן לַצִּיּוֹן הִנֵּה הַגֵּם וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשׂוֹר אֶתְּנֶן:
כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: אֲנָא יְהוָה
הוֹשִׁיעָה נָא אֲנָא יְהוָה הַצְּלִיכָה נָא: הַצְּלִיחֵנוּ, הַצְּלִיחַ
דְּרַכֵּינוּ, הַצְּלִיחַ לְמוֹדֵינוּ, וְשִׁלַּח בְּרַכָּה רוּחָה וְהַצְּלִיחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. כְּדַכְּתִיב, יֵשָׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: לַיהוּדִים הִיתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה
וְשִׁשׁוֹן וִיקָר: וְכַתִּיב, וַיְהִי דוֹד לְכָל־דְּרָכֵינוּ מִשְׁכָּל וְיִהְיֶה
עִמָּנוּ: כֵּן יִהְיֶה עִמָּנוּ!

עיקר ההבדלה מתחיל כאן:

(עונים: לחיי)

סְבִרֵי (מֶרְנָן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי),

כשמוציא אחרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא [עֲצִי/עֲשָׂבִי/מִינֵי] בְּשָׂמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

נוסח אשכנז

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין
קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם
(נ"א לְעַמִּים), בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.

נוסח הרמב"ם

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, וּבֵין
יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדִּיל בֵּין
קֹדֶשׁ לְחוֹל.

זמירות למוצ"ש

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא אֱלֹהֵינוּ הַתְּשֻׁבִי אֱלֹהֵינוּ הַגְּלֻעָדִי,
בְּמַהֲרָה יָבֵא אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל, אִישׁ בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל יַד
יְקוּתִיאֵל, אִישׁ גֵּשׁ וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רָאוּ עֵינָיו, אִישׁ הַנִּקְרָא
בְּעַל שְׁעַר בְּסַמְנָיו, אִישׁ וְאֶזְרָא עוֹר אֶזְרָא בְּמַתְנָיו.

אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמְנַיִם, אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע
מֵהֵיוֹת גִּשְׁמֵי מְעוֹנִים, אִישׁ טַל וּמְטָר עָצַר שְׁלֹשׁ
שָׁנִים.

אִישׁ יָצָא לְמִצָּא לְנַפְשׁוֹ נַחַת, אִישׁ כֹּלְכֹלוּהוּ
הַעוֹרְבִים וְלֹא מַת לְשַׁחַת, אִישׁ לְמַעַנּוֹ נִתְבָּרְכוּ כָּד
וַצְּפַחַת.

אִישׁ מוֹסְרָיו הִקְשִׁיבוּ כְּמַהִים, אִישׁ נִעְנָה בְּאֵשׁ
מְשָׁמֵי גְבוּהִים, אִישׁ סָחוּ אַחֲרָיו יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים.

אִישׁ עָתִיד לְהִשְׁתַּלַּח מִשְׁמֵי עֲרֻבוֹת, אִישׁ פָּקִיד עַל
כָּל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהִשִּׁיב לֵב
בָּנִים עַל אָבוֹת.

אִישׁ קָרָא קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה בְּתַפְאָרָה, אִישׁ רָכַב
עַל סוּסֵי אֵשׁ בְּסַעְרָה, אִישׁ שָׁלַא טַעַם טַעַם מִיְתָה
וּקְבוּרָה.

אִישׁ תְּשֻׁבִי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא תְּצַלִּיחֵנוּ עַל יָדוֹ
בְּתוֹרָה, תְּשֻׁמִיעֵנוּ מִפִּי בְּשׂוֹרָה טוֹבָה בְּמַהֲרָה,
בְּמַהֲרָה תוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה.

אִישׁ תְּשֻׁבִי תְּצַלֵּנוּ מִפִּי אַרְיֹת, יְבִשְׁרָנוּ בְּשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת, יְשַׁמְחֵנוּ בָּנִים עַל אָבוֹת בְּמוֹצָאֵי שְׁבֻתוֹת.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרָאָה פָּנָיו בְּחִלוּם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ
שְׁלוֹם וְהִחְזִיר לוֹ שְׁלוֹם, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשְׁלוֹם.

כְּכַתּוּב הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא,
לְפָנָי בֹּא יוֹם יְהוָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וְהִשִּׁיב לֵב אָבוֹת
עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אָבוֹתָם.

הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל חֲטָאתֵינוּ יִמְחֹל, זְרַעֲנוּ
וּשְׁלוֹמֵנוּ יִרְבֶּה כְּחוֹל וְכַבּוֹכְבִים בְּלֵילָה.

יוֹם פְּנָה כְּצֵל תְּמַר אֶקְרָא לְאֵל עָלֵי גוֹמֵר, יוֹם אֲשֶׁר
אָמַר שׁוֹמֵר אֶתָּא בְּקָר וְגַם לֵילָה.

צְדָקְתָּךְ כְּהַר תְּבֹרַע עָלֵי פִשְׁעֵי עִבְרַתְּעָבוֹר, כִּיּוֹם
אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר וְאֶשְׁמֹרָה בְּלֵילָה.

חֲלָפָה עֹנֵת מִנְחָתִי מִי יִתֵּן מִנּוּחָתִי, יִגְעַתִּי בְּאִנְחָתִי
אֲשַׁחֶה בְּכָל לֵילָה.

קוֹלֵי שְׁמֵעָה בֵּל יִנְטֹל פֶּתַח לִי שְׁעַר הַמְּנוּטָל,
שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל קוֹצוֹתֵי רִסְסֵי לֵילָה.

הַעֲתֵר נוֹרָא וְאִיּוֹם אֲשׁוּעַ תְּנָה פְּדִיּוֹם, בְּנִשְׁוֹף בְּעָרֵב
יוֹם בְּאִישׁוֹן לֵילָה.

קְרָאתִיךָ יְהִי הוֹשִׁיעֵנִי אֲרַח חַיִּים תוֹדִיעֵנִי, מִדְּלוֹת
תְּבַצְעֵנִי מִיּוֹם וְעַד לֵילָה.

טִהַר טוֹנוֹ מְעִשֵׁי פֶן יֵאמְרוּ מִכְּעִסֵי, אִיָּה אֱלוֹהֵי
עוֹשֵׂי נוֹתֵן זְמִירוֹת בְּלֵילָה.

נִחְנּוּ בִידָךְ כְּחוֹמֵר סֶלַח נָא עַל קַל וְחוֹמֵר, יוֹם לְיוֹם
יָבִיעַ אוֹמֵר וְלֵילָה לֵילָה.

אֵל פּוֹדֵה מִכָּל צָר קְרָאנוּךָ מִן הַמָּצָר, יָדָךְ לֹא
תִקְצֹר לֹא יוֹם וְלֹא לֵילָה.

מִיכָאֵל שֵׁר יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְגַבְרִיאֵל, בָּאוּ נָא עִם
הַגּוֹאֵל קוֹמוּ בְּחֻצֵי הַלֵּילָה.

מִימִינֵנוּ מִיכָאֵל וּמִשְׂמָאלֵנוּ גַבְרִיאֵל, וְעַל רֵאשִׁינוּ
שְׁכִינַת אֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל לֵילָה.

תְּנָה לָנוּ שְׁבוּעַת טוֹב רַעֲנֵן כְּגֵן רְטוּב, וּמִיָּהוָה יְבוֹא
הַטּוֹב כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלֵּילָה.

יְבוֹרֵךְ הַבֵּית הַזֶּה מִפִּי נְבִיא וְגַם חוֹזֵה, כִּי כֵן יִצְוֶה
אֱלֹהֵינוּ זֶה לְשִׁמְרוֹ יוֹמָם וְלֵילָה.

הַמְּבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם יַחֲיִינוּ מִיּוֹמִים, יִרְאֵנוּ בְּטוֹב
רוּשְׁלָם וְלִמְשׁוֹל בְּיוֹם וּבְלֵילָה.

🕊️ "אֶעֱרוֹךְ מֵהַלֵּל נִיבִי" לַעִיל בַּעַמ' 19.

ברכת המזון נוסח הגר"א

בימים שבהם לא אומרים תחנון:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן
הֵינּוּ כְּחַלְמִים: אֲזִי יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנו
רָנָה אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
עִם־אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ
שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֶת־שְׁבִיתָנוּ (שְׁבוּתָנוּ כ')
כַּאֲפִיקִים בְּנִגְב: הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְרָנָה
יִקְצְרוּ: הַלֶּוֶד יֵלֵךְ | וּבִכְהָ נִשְׂא מִשְׁדֵּי־הַזֶּרַע
בְּא־יָבָא בְרָנָה נִשְׂא אֶלְמַתִּיו:

עַל נְהוּת | בְּכֹל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־כְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ
אֶת־צִיּוֹן: עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי שֵׁם
שְׂאֵלֵנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבִרֵי־שִׁיר וְתוֹלְיֵנוּ שְׂמֵחָה שִׁירוֹ
לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִיךְ נִשִּׁיר אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדַמַּת
נֶכֶר: אִם־אֲשַׁכַּחַךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
תִּדְבַק־לְשׁוֹנִי | לְחִפִּי אִם־לֹא אֲזַכְרֶכִי אִם־לֹא אֲעֹלָה
אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמַחַתִּי: זָכַר יְהוָה | לְבָנִי
אָדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד
הַיְסוּד בָּהּ: בְּתַבְבֵּל הַשְׁוֹדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלִם־לְךָ
אֶת־גְּמוּלְךָ שְׂגַמְלֵת לָנוּ: אֲשֶׁרִי | שִׂיֵּאִחוּ וְנִפְּץ
אֶת־עַלְלִיךָ אֶל־הַסֵּלַע:

ג' שאכלו כאחד חייבים לזמן.

עפ"י הגר"א, גם ג' נשים שאכלו כאחת חייבות לזמן. (בהגר"א א"ח סי' קצט סע' ז.)

המזמן/ת:

רְבוּתִי | גְּבִירוֹתִי | חֲבָרִי | חֲבָרוֹתִי – נְבָרְךָ:

המסובין, ואח"כ המזמן/ת:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרְךָ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

בסעודת שבע ברכות, ביום שאומרים בו תחנון, מוסיפים "דוי הסר" - עמ' 42.

בסעודת ברית מוסיפים "נודה לשמד" - עמ' 43.

בנוכחות מנין מוסיפים "אלהינו".

בסעודת שבע ברכות מוסיפים "שהשמחה במעונו".

המזמן/ת:

בְּרִשׁוֹת ... מְרַנֵּן וְרַבֵּנֵן וְרְבוּתִי,

נְבָרְךָ (אֱלֹהֵינוּ) (שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲוֹנוּ וְ) שְׂאֶכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ.

המסובין, ואח"כ המזמן:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) (שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲוֹנוּ וְ) שְׂאֶכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חֵינּוּ.

נוכחים שלא אכלו אתם ושומעים אותם מזמנים, עונים:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) וּמְבוֹרָךְ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד (שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲוֹנוּ).

המזמן/ת ממשיך/ה בקול רם, והאחרים שותקים ועונים אמן לאחר ברכותיו/ה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, הֵזַן אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּטוֹבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
הוא נתן לחם לכל־בַּיִשׁר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וּבִטְוֵבוֹ הַגְּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסַר לָנוּ
מִזֶּן לְעוֹלָם וָעַד, בְּעֶבּוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי הוּא זֶן וּמְפָרְנֵס לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִין מִזֶּן לְכָל
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הֵזַן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמְדַּתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֵּון; שְׂאֵתָה זֶן וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה.

בחנוכה ובפורים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה,

בפורים:

בַּיָּמִי מִתְתִּיחוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמְנָאִי וּבְנָיו, בַּיָּמִי מִרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרַתְךָ וְלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֵת רִיבָם, דָּגַת אֵת דִּינָם, נִקְמַת אֵת נִקְמָתָם, מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. וְלֹךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַי כִּי בָאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וּפְנֹנוּ אֵת הַיְכָלְךָ, וְטַהְרוּ אֵת מִקְדָּשְׁךָ, וְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קְדֻשָּׁךְ, וְקַבְעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.

בחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתִּיחוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמְנָאִי וּבְנָיו, בַּיָּמִי מִרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרַתְךָ וְלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֵת רִיבָם, דָּגַת אֵת דִּינָם, נִקְמַת אֵת נִקְמָתָם, מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. וְלֹךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַי כִּי בָאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וּפְנֹנוּ אֵת הַיְכָלְךָ, וְטַהְרוּ אֵת מִקְדָּשְׁךָ, וְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קְדֻשָּׁךְ, וְקַבְעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְתַבְרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד, כְּכַתּוּב: וְאַכְלַתְּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ־לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזֵּון.

בשבת וי"ט:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם נַחֲמֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּבִנְיַן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית וְצִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ, וְעַל הַבַּיִת

בימי חול:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם נַחֲמֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּבִנְיַן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית וְצִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ, וְעַל הַבַּיִת

הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רַעְנוּ זִנְגְנוּ פְרָנְסְנוּ וְכִלְכַּלְנוּ וְהַרְוִיחְנוּ וְהַרְנוּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהַרְהָרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא לִיְדֵי מַתָּנָה בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִיְדֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לִיְדֵי הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שֶׁלֹּא גְבוּשׁ וְלֹא גְפִלָּם לְעוֹלָם וָעֵד.

בשבת מוסיפים:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה, כמצות רצונך. בראונך הניח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו.

בחגים ובר"ח מוסיפים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרונו ופקדונו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום, ביום –

חג הסוכות

חג השבועות

חג המצות

ראש החדש

הזכרון

שמיני חג העצרת

הזה; זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל חנון ורחום אתה,

בשבת ויום טוב:

והראנו יהוה אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות. ברוך אתה יהוה מנחם ציון בבנין ירושלים. (אמן.)

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים. (אמן.)

מי שכבר התחיל ברכת "הטוב והמטיב", ונזכר ששכח "רצה" בשבת או "יעלה ויבוא" ביום טוב, בב' הסעודות הראשונות, חוזר לתחילת ברכת המזון. בשאר הסעודות ובשאר הימים ממשיך ואינו חוזר. לעומת זאת, מי שסיים ברכת ירושלים אך עוד לא התחיל ברכת "הטוב והמטיב", גם בימים ובסעודות שאינו חוזר לתחילת ברכת המזון אם המשיך, מוסיף את התוספת המתאימה כדלהלן, בהתאם למה ששכח.

שכח רצה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה, לאות ולברית, ברוך אתה יהוה מקדש השבת.

שכח יעלה ויבוא ביום טוב:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון ולשמחה, את יום ... הזה, ברוך אתה יהוה מקדש ישראל והזמנים.

שכח רצה ויעלה ויבוא ביום טוב שחל בשבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה, לאות ולברית, וימים טובים לששון ולשמחה את יום ... הזה, ברוך אתה יהוה מקדש השבת וישראל והזמנים.

שכח יעלה ויבוא בחול המועד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן מועדים לעמו ישראל לששון ולשמחה, את יום ... הזה, ברוך אתה יהוה מקדש ישראל והזמנים.

שכח רצה ויעלה ויבוא, בשבת חול המועד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה, לאות ולברית, ומועדים לששון ולשמחה את יום ... הזה, ברוך אתה יהוה מקדש השבת וישראל והזמנים.

שכח יעלה ויבא בר"ח:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן ראשי חודשים לעמו ישראל לזכרון, ברוך אתה יהוה מקדש ישראל וראשי חודשים.

שכח רצה ויעלה ויבוא בשבת ר"ח:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה, לאות ולברית, וראשי חודשים לזכרון, ברוך אתה יהוה מקדש השבת וישראל וראשי חודשים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, האל, אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו, קדוש יעקב, רוענו, רועה ישראל, המלך, הטוב והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד לחן, ולחסד, ולרחמים, ולרחות, הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה וכלכלה, ורחמים, וחיים, ושלוש, וכל טוב, ומכל טוב אל יחסרנו.

אורח/ת ממשיך/ה:

לבעלת-הבית: יהי רצון שלא יבוא	לבעל-הבית: יהי רצון שלא יבוא	לבעלת-הבית: יהי רצון שלא יבוא
תבוש בעלת הבית בעולם הזה, ולא תכלם לעולם הבא, ותצלח מאד בכל נכסיה, ויהיו נכסיה מצלחים וקרובים לעיר, ואל ישלוט בשלוט שטן לא במעשה ידיה ולא במעשי ידינו, ואל ידקור לא לפניה ולא לפנינו שום דבר הרהור חטא ועברה ועון מעתה ועד עולם.	בעל הבית בעולם הזה, ולא יכלם לעולם הבא, ויצלח מאד בכל נכסיו, ויהיו נכסיו מצלחים וקרובים לעיר, ואל ישלוט שטן לא במעשה ידיו ולא במעשי ידינו, ואל ידקור לא לפניו ולא לפנינו שום דבר הרהור חטא ועברה ועון מעתה ועד עולם.	בעלת-הבית: יהי רצון שלא יבוא תבוש בעלת הבית בעולם הזה, ולא תכלם לעולם הבא, ותצלח מאד בכל נכסיה, ויהיו נכסיה מצלחים וקרובים לעיר, ואל ישלוט שטן לא במעשה ידיה ולא במעשי ידינו, ואל ידקור לא לפניה ולא לפנינו שום דבר הרהור חטא ועברה ועון מעתה ועד עולם.

עד כאן חיוב ברכת המזון. ויש נוהגים להוסיף כדלקמן:

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכַבּוּד.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עֲלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמֵיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מִרְבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׁאֲכַלְנוּ עָלָיו.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבַרֵךְ אֶת

מוסיפים מה שמתאים:

[אָבִי מוֹרִי] [בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה] [וְאֵת] [אִמִּי מוֹרִיתִי] [אִישִׁי/אִשְׁתִּי] [וְאֵת] [זָרְעִי/זָרְעֵנִי] [וְאֵת]
[בְּעַלְת הַבַּיִת הַזֶּה], [כָּל אֲשֶׁר לִי/לָנוּ],

[וְאֵת] כָּל הַמְּסֻבִּין כֹּאן,

אוֹתָם וְאֵת בֵּיתָם וְאֵת זָרְעָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם,

אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, בְּכָל מִפְּלָא כָּל – כֵּן יְבַרֵךְ אוֹתָנוּ
כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר אָמֵן.
בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה, וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בשבת:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַנְחִילָנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

ביום טוב:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַנְחִילָנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב.

בראש השנה:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבְּרָכָה.

בראש חודש:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבְּרָכָה.

בסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנִּפְלֵת.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לִיְמֵי הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

בימים שאין אומרים בהם תחנון אומרים "מגדול". אחרת אומרים "מגדיל".

[מְגַדִּיל | מְגַדּוֹל] יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ, וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ, לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קִדְשׁוֹ כִּי־אֵין מְחֻסָּר לִירְאָיו: בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וּדְרָשׁוּ יְהוָה לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה
כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת־יָדָיו וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־תִּי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ:
נִעַר | הִיטִי גַם־תְּקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נִעְזֵב זָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ־לֶחֶם: יְהוָה עֲזָרְנוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יְבַרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:
עַל הַכּוֹס, מְבֹרָכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

ברכת מעין שלוש

(עפ"י הגר"א, על יין מתחילים "על הגפן ועל פרי הגפן"
אך מסיימים "על הארץ ועל פירותיה" - מע"ר ע"ו)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
עַל הַמַּחֲיָה
וְעַל הַכִּלְכִּלָּה
וְעַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה, וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ לְאָכּוֹל
מִפְּרִיָּה וּלְשִׁבּוֹעַ מְטוֹבָה. רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן
מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ, וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ
לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בָּהּ.

בשבת: וּרְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה.

בר"ח, ימים טובים וחול"מ: וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּ... הַזֶּה.

כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, וְנוֹדֵה לְךָ עַל הָאָרֶץ

וְעַל הַמַּחֲיָה. וְעַל פְּרוּתֶיהָ.

(על פירות חו"ל: הַפְּרוּת).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ

וְעַל הַמַּחֲיָה. וְעַל פְּרוּתֶיהָ.

(על פירות חו"ל: הַפְּרוּת).

ברכה אחרונה "בורא נפשות"

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נַפְשׁוֹת רַבּוֹת וְחֲסְרוֹנָן, עַל כָּל מַה
שֶׁבָּרָא לְהַחֲיֹת בָּהֶם נַפְשׁ כָּל חַי. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חַי הָעוֹלָמִים.

כשעורכים סעודת שבע ברכות ביום שאומרים בו תחנון, נוהגים להוסיף בזימון, אחרי "יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם":

דְּוֵי הַסֵּר וְגַם חֲרוֹן, וְאִזּוּ אֱלִים בְּשִׁיר יְרוֹן,
נַחְנוּ בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק, שְׁעָה בְּרַכַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

(ואם המזמין כהן, אומר במקום "בני ישורון": "בְּנֵי אֶהְרֹן").

אחרי ברכת המזון (לפני ברכת בפה"ג) מברך "שבע ברכות" על כוס שניה:

- בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבּוֹדּוֹ.
 - בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם.
 - בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצַלְמֵ דַמּוּת תְּבַנִּיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵן עֲדֵי עַד, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הָאָדָם.
 - שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתִגַּל עֶקְרָה, בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ.
 - שְׂמַח תְּשַׂמַּח רַעִים הָאֱהוּבִים, כְּשִׂמְחָךְ יִצִּירְךָ בְּגֵן עֵדֶן מִקֶּדֶם, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח חֲתָן וְכֻלָּהּ.
 - בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּרָא שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה, חֲתָן וְכֻלָּהּ, גִּילָה רְנָה דִּיצָה וְחֻדָּה, אֶהְבָּה וְאַחֲוָה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. מִהֲרָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם, קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֻּלָּהּ, קוֹל מְצַהְלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתָם, וְנִעָרִים מִמִּשְׁתָּה נְגִינָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׂמַּח חֲתָן עִם הַכֻּלָּהּ.
- המזמין מחזיר את הכוס הראשונה לידו ומברך בפה"ג בכוונה על שתי הכוסות:
- בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.
מערבבין את הכוסות, והמזמין, החתן והכלה שותים מהיין.

נוהגים שהמזמן מוסיף, אחרי "יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם":

נֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנִי, בְּרוּכִים אַתָּם – לִיהוָה.

ועונים: נֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנִי, בְּרוּכִים אַתָּם – לִיהוָה.

בְּרִשׁוֹת אֵל אִיוִם וְנוֹרָא, מְשֻׁבָּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה; אֵל נְאֻזָר בְּגְבוּרָה, אֲדִיר בְּמְרוֹם, יְהוָה.

ועונים: נֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנִי, בְּרוּכִים אַתָּם – לִיהוָה.

בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, טְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה; צוּה לָנוּ מוֹרְשָׁה, מְשָׁה, עֶבֶד יְהוָה.

ועונים: נֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנִי, בְּרוּכִים אַתָּם – לִיהוָה.

כהן שמברך מדלג המשפט הבא. לוי משימי רק את המילה "והלויים".

בְּרִשׁוֹת הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם, אֶקְרָא לְאֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים, אֶהוֹדְנוּ בְּכָל אַיִם, אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה.

ועונים: נֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנִי, בְּרוּכִים אַתָּם – לִיהוָה.

בְּרִשׁוֹת מָרְנָן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי, אֶפְתָּחָה בְּשִׁיר פִּי וּשְׁפָתֵי, וְתֹאמְרֵנָה עֲצֻמוֹתֵי:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה.

ועונים: נֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנִי, בְּרוּכִים אַתָּם – לִיהוָה.

ממשיכים "ברשות וגו'".

אלה שאומרים "הרחמן" נוהגים להוסיף אחרי "בעיני אלהים ואדם" כדלהלן.

ונוהגים לחלק את הברכות בין הנוכחים:

(אלה שבד"כ אינם אומרים "הרחמן" יכולים להוסיף זה אחרי בפה"ג ושתית הכוס.)

הֶרְחַמְנוּ, הוּא יְבָרַךְ אָבִי הַיֵּלֶד וְאִמּוֹ, וַיִּזְכּוּ לְגִדְלוֹ וְלְחַנּוּכּוֹ וְלְחַכְמוֹ, מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי

(כשהברית אינה ביום השמיני אומר מיום הברית) וְהִלָּאָה יִרְצָה דָמוֹ, וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ.

הֶרְחַמְנוּ, הוּא יְבָרַךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּלָּה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה, וַיִּשְׁלַם פְּעֻלוֹ
וּמְשֻׁכְּרָתוֹ כְּפוּלָה, וַיִּתְּנֵהוּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה.

הֶרְחַמְנוּ, הוּא יְבָרַךְ רֵךְ הַנְּמוּל אִם הַבְּרִית בְּזַמְנָה: לְשִׁמוּנָהּ, וַיְהִיו יָדָיו וְלִבּוֹ לְאֵל אַמּוּנָהּ,
וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה.

הֶרְחַמְנוּ, הוּא יְבָרַךְ הַמֶּל בְּשׂוֹר הָעֶרְלָה, וּפְרַע וּמֵצֵץ דָּמֵי הַמִּלָּה, אִישׁ הִירָא וְרֵךְ הַלָּבָב
עֲבוֹדָתוֹ פְּסוּלָה, אִם פְּהַלְכְתָּהּ לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ.

הֶרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִים, בְּזִכּוֹת חֲתָן לְמוֹלוֹת דָּמִים, לְבִשָׁר
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנַחֲוּמִים, לְעַם אֶחָד מְפֹזָר וּמְפָרֵד בֵּין הָעַמִּים.

הֶרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כַּהֵן צֶדֶק אֲשֶׁר לְקַח לְעִילּוֹם, עַד הוֹכֵן כְּסָאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ וַיְהִלּוּם,
וַיִּלְט פְּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ וַיְגַלּוּם, בְּרִיתֵי הַיְתָה אֶתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם.

ממשיכים הרחמן וכו'

(סידור רס"ג עמ' קב)

ברכת המזון נוסח רס"ג והרמב"ם

בג' מזמנים. בל מוסיפים "אלהינו".

המזמן: נברך [אלהינו] שאכלנו משלו.

ועונים, והוא עמהם: ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו. אח"כ מברך המזמן את ארבע הברכות והם עונים על כל ברכה "אמן".

נוסח הרמב"ם

נוסח רס"ג

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו בטוב בחסד וברחמים. וטובו הגדול לא חסר לנו ואל יחסר לנו לעולם ועד. כי הוא זן ומפרנס לכל, כאמור: פותח את ידו ומשביע לכל חי רצון. ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יהוה, הן את הכל.

נודה לך יהוה אלהינו, ונברך מלכנו, כי הנחלת את אבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ברית ותורה; על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים, על תורתך שלמדתינו על חקי רצונך שהודעתנו.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, הן אותנו ואת העולם כלו בטוב בחן בחסד וברחמים. ברוך אתה יהוה, הן את הכל.

נודה לך יהוה אלהינו כי הנחלתנו ארץ חמדה טובה ורחבה, ברית ותורה, חיים ומזון;

בפורים:

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות, שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר, כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל, ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, ושלל לבו; ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם; והפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ; ועשית לך שם גדול בעולמה, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמנו פלא ונסים, כך עשה עמנו

בחנוכה:

על הנסים ועל הגבורות ועל המלחמות ועל התשועות ועל הפדות ועל הפרקו, שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמנאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך; ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם; ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעוטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים ופושעים ביד עושי תורתך; ועשית לך שם גדול בעולמה, ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמנו נסים וגבורות,

בחנוכה ובפורים:

על הנסים והגבורות והתשועות והמלחמות והפדות והפרקו שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם ובזמן הזה,

בפורים:

בימי מרדכי ואסתר כשעמד עליהם המן הרשע להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו,

בחנוכה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמנאי ובניו, כשעמדה מלכות יון על עמך לשפחם את תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ורבת את ריבם, ודנת את דינם, ונקמת את נקמתם, ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעוטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים בכף צדיקים, ומיידים בכף עושי תורה. ולך עשית שם גדול וקדוש, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו. ואחר כך נכנסו עמך לדביר ביתך, ופגנו את היכלך, וטהרו את

נוסח הרמב"ם

כָּד עֲשֵׂה עִמָּנוּ נְסִים וּגְבוּרוֹת נְסִים וּגְבוּרוֹת בָּעֵת וּבְעוֹנָה
בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת. וְעַל כָּלֵם הַזֹּאת. וְעַל כָּלֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אָנּוּ מוֹדִים לָךְ. אָנּוּ מוֹדִים לָךְ.

נוסח רס"ג

מְקַדְּשֵׁךָ, וְהַדְּלִיקוּ נְרוֹת
בְּחֻצוֹת קִדְשֶׁךָ. וְיֵשׁ מוֹסִיפִים:
וְקִבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמִים הַלֵּל
וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ. כְּשֵׁם שְׁעֵשִׂית
נְסִין לְרֵאשׁוֹנִים כְּךָ תַעֲשֵׂה
לְאַחֲרוֹנִים וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּיָמִים
הָאֵלּוּ כְּבִימִים הֵהֱם.

וְקַלְקַלְתָּ אֶת
מַחְשַׁבְתּוֹ,
וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ
גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ,
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת
בְּנָיו עַל הָעֵץ.

עַל כָּלֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אָנּוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ,
כְּאָמְרוּ, "וְאֶכְלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ, וּבִרְכַתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, עַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ
וְעַל הַמָּזוֹן.

וְעַל כָּלֵם אָנּוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אֶת שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן.

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל
יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וְעַל מַעוֹנְךָ
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלָיו, וּמַלְכוּת בַּיִת
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחֲזִיר לְמְקוֹמָהּ בְּיָמֵינוּ.

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ,
וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וְעַל מַעוֹנְךָ
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלָיו, וּמַלְכוּת
בַּיִת דָּוִד תַּחֲזִיר לְמְקוֹמָהּ בְּיָמֵינוּ.

בשבת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רַצְיָה וְהַחֲלִיעֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּבְמִצְוֹת יוֹם הַמְּנוּחַ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, נְשִׁבוֹת בּוֹ וְנִנְחַח
בּוֹ כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ. וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיִגוֹן בְּיוֹם מְנַחְתֵּנוּ.

רַצְיָה וְהַחֲלִיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מִצְוֹתֶיךָ
וּמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם
גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ, וְנִשְׁבּוֹת בּוֹ כְּמִצְוֹת
רְצוֹנְךָ. כְּרְצוֹנְךָ הִנַּח לָנוּ וְאֵל יְהִי צָרָה וְיִגוֹן בְּיוֹם
מְנַחְתֵּנוּ.

ביום-טוב ובראש חודש:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא יָגִיעַ יִרְאָה יִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקַד
יִזְכַּר לְפָנֶיךָ זְכוּרֵנוּ, זְכוּרֵן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, זְכוּרֵן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, זְכוּרֵן כָּל עַמֶּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה
לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, בְּיוֹם
רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ | (טוֹב) מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם (מוֹעֵד) חַג ...
הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
פְּקָדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, הוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. בְּדַבַּר שְׂוֹעָה וְרַחֲמִים חוֹס
וְחֲנּוּנוֹ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וּמְלַטְנוּ בּוֹ מִכָּל צָרָה וְיִגוֹן, וְשִׁמְחָנוּ בּוֹ שְׂמִיחָה
שְׂלֵמָה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא
יָגִיעַ יִרְאָה יִזְכַּר וְיִפְקַד זְכוּרֵינוּ
וְזְכוּרֵן אֲבוֹתֵינוּ וְזְכוּרֵן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ
וְזְכוּרֵן עַמֶּךָ, כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ
לְטוֹבָה, בְּיוֹם ... הַזֶּה. זְכַרְנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדֵנוּ בּוֹ
לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.

וּבִנְיָה אֶת יְרוּשָׁלַם בְּקָרוֹב. בְּרוּךְ וּבִנְיָה אֶת יְרוּשָׁלַם בְּקָרוֹב, כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ. בְּרוּךְ
אֶתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם. (אָמֵן). אֶתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו אֶת יְרוּשָׁלַם. (אָמֵן).

ואם שכח להזכיר שבת או יו"ט בברכה השלישית ונזכר לפני שפתח ברביעית, אומר:
בשבת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמַנוּחָה לְאוֹת וּלְבְרִית, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.
ביו"ט:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן מוֹעֲדֵי שְׂמֵחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

בר"ח:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אָבִינוּ,
מְלַכְנוּ, אֲבִינוּ, מְלַכְנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ הַמְּלַךְ
הַטּוֹב וְהַמְּטִיב שְׂבָכָל יוֹם וְיוֹם הוּא גּוֹמְלֵנוּ חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, וְכָל טוֹב.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אָבִינוּ,
מְלַכְנוּ, אֲבִינוּ, מְלַכְנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ הַמְּלַךְ
הַטּוֹב וְהַמְּטִיב שְׂבָכָל יוֹם וְיוֹם הוּא גּוֹמְלֵנוּ חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, וְכָל טוֹב.

ניתן להוסיף תפילה קצרה:

הַרְחַמֵּן יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד, יִשְׁתַּבַּח נְצַח סְלָה.
הַרְחַמֵּן יֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרָה, יַצְלִיחַ לָנוּ בְּכָל
דְּרָכֵינוּ, יֵשִׁים יְרֵאתוֹ לְגִיד עֵינֵינוּ, יִסִּיר מִחֲלָה
מִקְרָבֵנוּ, יַגְעֵר בְּחוּשְׁבֵי רַעְתָּנוּ, יִהְיֶה לָנוּ עוֹזֵר
וְסוֹמֵךְ, יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמוֹ, יֵשִׁים עֲלֵינוּ שְׁלוֹם.
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל
יִשְׂרָאֵל.

הַרְחַמֵּן יִשְׁתַּבַּח לְדוֹרֵי דוֹרִים. הַרְחַמֵּן יִתְפָּאֵר לְנֶצַח
נְצָחִים. הַרְחַמֵּן יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד. הַרְחַמֵּן יִזְכְּנוּ לִימוֹת
הַמְּשִׁיחַ, וּלְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
מְגִדוֹל, יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ, וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד
וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה
לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד:

ערבית לחול ולמוצ"ש

והוא רחום | וכפר עזו ולא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יִעִיר כְּלִחְמָתוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנו בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

חזן: בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבַרֵךְ.

קהל ואח"כ חזן: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

נוסח הרמב"ם

נוסח אשכנז

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְרֵךְ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, בְּתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ, כְּרַצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. מַעֲבִיר יוֹם וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, מְבַדֵּיל בֵּין יוֹם לַלַּיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְרֵךְ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ, כְּרַצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. מַעֲבִיר יוֹם וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

אֶהְבֵּת עוֹלָם – עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל – אֶהְבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָם לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֵי רְצוֹנְךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֹז בְּדַבְרֵי תּוֹרָתְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תִּיַּיֵנו וְאַרְךָ יְמֵינוּ, וּבְהֵם נִהְגָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הִיא עֲטֶרֶת רֵאשִׁינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד.

אֶהְבֵּת עוֹלָם – בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ – אֶהְבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ, עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֵיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תִּיַּיֵנו וְאַרְךָ יְמֵינוּ וּבְהֵם נִהְגָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֶהְבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוּוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ וּשְׁנַנְתָּם לְבָרְיֶךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתַּבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּ תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוּוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאֶהְבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מֵטֶר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֹּשׁ וְאִסְפַּת דִּגְדָג וְתִירֹשֶׁךָ וְצִהְרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וּעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְצָר אֶת-הַשְּׂמִים וְלֹא-יְהִיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶם אֶת-דַּבְרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם אִתְּם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אִתְּם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ: וְכַתַּבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשְּׂמִים עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵימֹשֶׁה לְאֹמֶר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל-כַּנְפֵי בְּגֵדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנָתַנוּ עַל-צִיצֵת הַכַּנֹּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וְרֵאיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אִתְּם וְלֹא-תִתְּאוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אִתְּם זַנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִזְוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

חזון: יהוה אלהיכם-

נוסח אשכנז

נוסח הרמב"ם

אָמַת וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאִין זוּלָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים, מִלְכָּנוּ
 הַגּוֹאֲלָנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ. הָעֵשָׂה גְדוּלוֹת עַד אִין
 חָקֵר וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן
 לַמוֹט רַגְלָנוּ. הַמְדַרְיָכָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיִּרֶם קַרְנָנוּ עַל
 כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָעֵשָׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְרָעָה, אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם, הַמִּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,
 מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר
 הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, וְרָאוּ בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ,
 וּמִלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
 שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם -

אָמַת וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת קִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. אָמַת מִלְכָּנוּ וְאָפְס
 זוּלָתוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים, הַגּוֹאֲלָנוּ מִכַּף עָרִיצִים,
 הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי
 נַפְשָׁנוּ. הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלָנוּ,
 הַמְדַרְיָכָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיִּרֶם קַרְנָנוּ עַל כָּל
 שׁוֹנְאֵינוּ. הָעֵשָׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְרָעָה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
 בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם, הַמִּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,
 וַיּוֹצֵא אֶת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר
 בְּנֵיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, רָאוּ בְּנֵים אֶת גְּבוּרָתוֹ, וְהוֹדוּ
 וְשִׁבְחוּ לְשִׁמּוֹ, וּמִלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, וְעָנוּ
 כֻּלָּם בְּשִׂמְחָה רַבָּה, אָמְרוּ כֻלָּם -

מִי־כַמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פִּלְא:

מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעִים לִפְנֵי מִשָּׁה, "זֶה אֱלִי" עָנוּ,
 וְאָמְרוּ -

יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר, "גְּאֲלָנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:"
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.
 הַשְּׂכִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשִׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְכָּנוּ
 לְחַיִּים וְלְשִׁלוֹם, וּפְרַס עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקְנֵנוּ
 בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהִגֵּן בְּעֵדְנוּ וּשְׁמֵרָנוּ, וְהַצִּילָנוּ
 מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפְּחָד לִילָה, וּשְׁבֵר הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ
 וּמֵאֲחֻרֵינוּ, וּשְׁמֵר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ, כִּי שׁוֹמְרָנוּ
 וּמַצִּילָנוּ אַתָּה, וּבְצֵל כְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירָנוּ, כְּדָבָר
 שֶׁנֶּאמַר, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
 בְּרוּךְ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. וַיֵּרָא כָּל
 הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים,
 יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 מִן הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ:
 כִּי לֹא יִטֵּשׂ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי
 הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם: וְעָלוּ מוֹשְׁעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרַע וְהִתְהַלְּכוּ לִיהוָה

וְנֹאמַר, "כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ:"
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.
 הַשְּׂכִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשִׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְכָּנוּ לְחַיִּים,
 וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ,
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךָ. וְהִגֵּן בְּעֵדְנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר
 וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחֻרֵינוּ, וּבְצֵל
 כְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירָנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מִלֶּךְ
 חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וּשְׁמֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים וְלְשִׁלוֹם
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 לְעַד.

בחו"ל מוסיפים. עפ"י הגר"א אין לאומר:

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה מַצִּיּוֹן שְׁכֵן
 יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת
 כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה
 בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא
 יִטֵּשׂ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה

נוסח הרמב"ם

הַמְלוּכָה: וְהִיא יְהוָה לְמֹלֵךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, קַיִם
 שִׁמְךָ וּמְלֻכוֹתֶךָ עֲלֵינוּ תָּמִיד. בִּידֶךָ נִפְשׁ הַחַיִּים וְנִפְשׁ
 הַמֵּתִים. אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ:
 בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִית אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמַת:
 וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מְרֻעֶיךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר
 וָדוֹר נִסְפֵר תְּהִלָּתֶךָ: יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שִׁקָּר
 מִלְשׁוֹן רְמִיָּה: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:
 לֹא תִבְשׁוּ וְלֹא תִכְלְמוּ, עַד עוֹלָמֵי עַד. יְהִי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עַמּוֹנוּ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ אֵל יַעֲזְבֵנוּ
 וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו, לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו
 לְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
 אֲבֹתֵינוּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּ-יְהוָה: בְּרוּךְ יְהוָה
 בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יְהוָה בַּלַּיְלָה, בְּרוּךְ יְהוָה בַּבֶּקֶר, בְּרוּךְ
 יְהוָה בַּעֲרֵב, בְּרוּךְ יְהוָה בְּשִׁכְבְּנוּ בְּרוּךְ יְהוָה
 בְּקוּמָנוּ. תָּמִיד נְהַלֵּלְךָ סֵלָה, וְנִשְׁיַח בְּאַמוּנָתֶךָ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, הַמּוֹלֵךְ בְּכַבּוּדוֹ חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמֹלֵךְ
 לְעוֹלָם וָעַד.

חזן:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתֵיהּ,
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנֵיהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ, וְיַפְרֹק
 עַמֵּיהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 בְּעַגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמָיא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר יִתְרוֹמֵם יִתְעַלֶּה יִתְהַדָּר יִתְעַלֶּה
 וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. לְעֵלְא לְעֵלְא מְכָל
 בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא,
 וְאַמְרוּ אָמֵן.

תפילת העמידה – נוסח אשכנז (נוסח הרמב"ם בעמ' 57).

אֲדוּנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָיו בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֹלֵךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֹלֵךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגְן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִגְן אַבְרָהָם.

נוסח אשכנז

לְעֵשׂוֹת אֲתֶכֶם לֹא לְעַם: וְיִרָא כָּל הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: וְהִיא
 יְהוָה לְמֹלֵךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד
 וְשִׁמּוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסֵדֶךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחַלְנוּ לָךְ:
 הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדוּנֵי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה
 נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מְרֻעֶיךָ,
 נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפֵר תְּהִלָּתֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה
 בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יְהוָה בַּלַּיְלָה, בְּרוּךְ יְהוָה בְּשִׁכְבְּנוּ, בְּרוּךְ יְהוָה
 בְּקוּמָנוּ. כִּי בִידֶךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ
 כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ: בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִיתָהּ אוֹתִי
 יְהוָה אֵל אֲמַת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְחַד שִׁמְךָ וְקַיִם מְלֻכוֹתֶךָ
 תָּמִיד, וּמֹלֵךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד: יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבָנוּ
 וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאַמַּת, בְּאִמֵּר לְצִיּוֹן מֹלֵךְ אֱלֹהֵיךָ.
 יְהוָה מֹלֵךְ, יְהוָה מֹלֵךְ, יְהוָה יְמֹלֵךְ לְעֵלְמֵי עֵד: כִּי הַמְּלֻכּוֹת
 שְׁלֶךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבּוּד, כִּי אֵין לָנוּ מֹלֵךְ אֵלָּא
 אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמּוֹלֵךְ בְּכַבּוּדוֹ תָּמִיד יְמֹלֵךְ עֲלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעַד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו.

חזן:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּרַעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ
 מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 בְּעַגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמֵי עֵלְמָיא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
 שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, לְעֵלְא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא
 תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע,

מזריד הטל, | משיב הרוח ומזריד הגשם,

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישגי עפר, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

בעשרת ימי תשובה: מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוד סלה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש.

(בעשרת ימי תשובה: המלך הקדוש.)

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

במוצאי שבת ויו"ט:

אתה חוננתנו למדע תורתך, ותלמדנו לעשות חקי רצונך. ותבדל יהוה אלהינו בין קדש לחל, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו, החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום, חשוכים מכל חטא, ומנקים מכל עון, ומדבקים ביראתך.

חוננו מאתך דעה בינה והשכל. ברוך אתה יהוה, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרננו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יהוה, חונן המרבה לסלח.

ראה בענינו, וריבה ריבנו, וגאלנו מהרה למען שמך, כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יהוה, גואל ישראל.

רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יהוה, רופא חולי עמו ישראל.

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה לטובה, ותן ברכה | טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובה, וברך שנתנו כשנים הטובות. ברוך אתה יהוה, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יהוה, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו אתה יהוה לבדך בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט. ברוך אתה יהוה, מלך אזהב צדקה ומשפט. (בעשרת ימי תשובה: המלך המשפט.)

ולמשפדים אל תהי תקוה, וכל המינים כרע יאבדו, וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, ומלכות ידון מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, שובר אויבים ומכניע ידים.

על הצדיקים ועל החסידים, ועל זקני עמך בית ישראל, ועל פליטת סופריהם, ועל גרי הצדק, ועליו; יהמו רחמיך יהוה אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם לעולם, ולא נבוש כי בך בטחנו. ברוך אתה יהוה, משען ומבטח לצדיקים.

ולירושלם עירך ברחמים תשוב, ותשכן בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו בגן עולם, וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום. ברוך אתה יהוה, מצמיח קרו ישועה.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ; כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמְלַפְּנֵיךָ מְלַכְנוּ, רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ;

בעצירת גשמים מוסיפים:

וַעֲנֵנוּ בּוֹרְאֵי עוֹלָם בְּמִדַּת רַחֲמִים, בּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעַ גְּדוּלוֹ וְהַדְרַת כְּבוֹדוֹ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, תֵּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבַע אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ מִטּוֹבָה, וּמֵלֵא יְדִינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וּמֵעֶשֶׂר מִתַּנְתַּיִךְ. שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנוֹת, וַעֲשֵׂה לָהּ תַקְוָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוּאָתֶיךָ וּפִירוֹתֶיךָ, וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי רֶצוֹן בְּרַכָּה וּבְדָבָה וְחַיִּים וְשִׁבַע וְשְׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ דְבַר וְחָרָב וְרָעַב וְחַיָּה רָעָה וְשָׂבִי וּבָזָה, וַיֵּצֵר הָרַע וְחִלְאִים רָעִים וְקָשִׁים, וּמֵאֲרָעוֹת רָעוֹת וְקָשׁוֹת. וּגְזַר עָלֵינוּ גְזָרוֹת טוֹבוֹת מְלַפְּנֵיךָ, וַיְגַלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וְתַתְּנֵהָ עִם בְּנֵיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.

כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יהוה, שומע תפלה.

רצה, יהוה אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך;

בחגים ובר"ח מוסיפים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ וַיֵּרָא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיַּזְכֵּר וַיַּקְדֹּשֵׁנוּ וַיַּפְקְדוּנוּ וַיַּזְכְּרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ מִשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַם עִיר קִדְשֶׁךָ וְזָכְרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם, בְּיוֹם –

ראש החדש

חג הסוכות

חג המצות

הַזֶּה; וְזָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, וּבְדַבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה,

ותתחזינה עינינו בשוּבךָ לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון.

מִדָּוִד וְאַנְחָנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְפִישׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת – עָרַב וּבָקֵר וְצָהָרִים; הַטּוֹב כִּי לֹא כְּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ.

בחנוכה ובפורים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה,

בפורים:

בחנוכה:

בְּיָמֵי מַתְתִּיחֵנוּ בְּן יוֹחָנָן כִּהְנֵה גְדוֹל חֲשֵׁמְנַאי וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מְלָכוּת יוֹן בְּיָמֵי מְרֻדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיטְרָה, הִרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחֵם תּוֹרְתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בִּקְשׁ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, דָּגַתְתָּ אֶת לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּם וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים דִּינָם, נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמַתָם, מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, מִנְעַר וְעַד יָקוֹן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתְךָ. בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר הוּא וּלְךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶדךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהְיוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּךְ גָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפְנֵנוּ אֶת הַיְכָלְךָ, הַרְבִּים הַפְּרַתְתָּ אֶת עַצְמוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת וְטָהַרוּ אֶת מַקְדְּשֶׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְעוּ שְׁמוֹנַת יָמֵי מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ אֶת גְּמוּלוֹ עַל חַנּוּכָה אֵלּוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל.

ראשון, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד,

בעשרת ימי תשובה:

וכתב לחיים טובים כל בני בריתך,

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו, סלה. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך, ולך נאה להודות.

שלוש רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא מלך, אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בעשרת ימי תשובה:

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי, נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך, עשה למען ימינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך.

למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענני: (ועננו כ')

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

עשה שלום במרומוי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל. (אמן)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה, כימי עולם וכשנים קדמניות. וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות:

(ולמנהג התימנים אומרים בכל מוצ"ש.)

במוצ"ש שלפני ששה ימי חול מוסיפים:

חזן:

נוסח הרמב"ם:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרקניה, ויקרב משיתיה, ויפרק עמיה, בתיכון וביזמיכון ובחיתהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמא.

יתברך וישתבח ותפאר יתרום יתעלה יתהדר יתהלל ויתנשא שמה דקדשא בריך הוא. לעילא לעילא מפל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

נוסח אשכנז:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא, כרעותיה. וימליך מלכותה בתיכון וביזמיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא, ויתהדר ויתעלה שמה דקדשא בריך הוא, לעלא מפל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח יקווש מדבר הוות: באברתו יסד לך ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהררים: יפל מצדך אלף ורבבה מימינה אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי-אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא-תאנה אליך רעה

וְנָגַע לֹא-יִקְרַב בְּאֵהָלָךְ: כִּי מִלֵּאכְוֵי יִצְוֶה-לָךְ לְשַׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-כַּפְּיִם יִשְׁאַוּנְךָ פְּרִתְגָּף בְּאַבְזֵי רִגְלֶךָ:
עַל-שַׁחַל וּפְתָחוֹ תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כַּפִּיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי-יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֵהוּ
עַמּוֹ-אֲנֹכִי בַּצָּרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ
וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

למנהג התימנים ו"א:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב נֶאֱמַר יְהוָה:
וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רֵוַחִל אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

כשאין מנין יש לדלג קדושה דסידרא:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר –

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

נוסח תימן:

וּמְקַבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאַמְרֵינּוּ - 'קְדִישׁ' בְּשְׁמֵי מְרוֹמָא
בֵּית שְׁכִינְתָּה, 'קְדִישׁ' עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּה,
'קְדִישׁ' בְּעָלְמַי עֲלַמְיָא, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל
אֲרַעָא זִיו יְקָרָה.

נוסח אשכנז

וּמְקַבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאַמְרֵינּוּ - 'קְדִישׁ' בְּשְׁמֵי מְרוֹמָא
עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה, 'קְדִישׁ' עַל אֲרַעָא עוֹבֵד
גְּבוּרְתָּה, 'קְדִישׁ' לְעָלְמַי וְלְעָלְמֵי עֲלַמְיָא, יְהוָה
צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל אֲרַעָא זִיו יְקָרָה.

וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל –

בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

וּנְטָלְתַנִּי רוּחָא, וְשַׁמְעִית בְּתַרִּי קֹל זִיעַ (נ"ת זִיעַ) סְגִיא דְּמִשְׁבָּחִין וְאַמְרֵינּוּ, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּיהוָה מְאַתֵּר בֵּית
שְׁכִינְתָּה.

יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעָלְמַי וְעַד:

נוסח תימן:

יְהוָה מְלִכּוּתָהּ לְעָלְמַי וְלְעָלְמֵי עֲלַמְיָא.

נוסח אשכנז

יְהוָה מְלִכּוּתָהּ קָאָם לְעָלְמַי וְלְעָלְמֵי עֲלַמְיָא.

ע"כ מדלגין כשאין מנין.

נוסח הרמב"ם:

יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחְשְׁבוֹת לְבָב עַמְּךָ וְהַכֵּן
לְבָבְךָ אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסֻלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל קְרָאִיךָ: צְדָקְתֶךָ צְדָק לְעוֹלָם

נוסח אשכנז:

יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחְשְׁבוֹת לְבָב עַמְּךָ וְהַכֵּן
לְבָבְךָ אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסֻלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל קְרָאִיךָ: צְדָקְתֶךָ צְדָק לְעוֹלָם

נוסח אשכנז:

נוסח הרמב"ם:

וְתוֹרַתְךָ אִמָּת: מִי־אֵל כְּמוֹד נִשְׂא עוֹן וְעִבֵר עַל־פְּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחְזִיק לְעַד אִפּוּ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ, יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאוֹתֶם: תַּתֵּן אִמָּת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמַס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם בִּטַּח בְּךָ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בְּרוּךְ בּוֹרְאֵנוּ שְׂבָרָאנוּ לְכַבְדּוֹ, שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אִמָּת עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, חַיֵּי עוֹלָם נְטֻעָה בְּתוֹכֵנוּ. הִרְחַמְנוּ יִפְתַּח לָבֵנוּ לְתִלְמוּד תּוֹרָתוֹ, וְיִתֵּן בְּלָבֵנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרְצוֹנוֹ, וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם וּבְגִפְשׁ חִפְצָה. לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה. כֵּן הִי רְצוֹן וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שֶׁנִּחְיֶה לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, כְּדִי שֶׁנִּזְכֶּה וְנִירֶשׁ טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ: יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה, צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

וְתוֹרַתְךָ אִמָּת: תַּתֵּן אִמָּת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמַס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם בִּטַּח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲגִנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׂבָרָאנוּ לְכַבְדּוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אִמָּת, וְחַיֵּי עוֹלָם נְטֻעָה בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֵּׁם בְּלָבֵנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירֶשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: בְּטַחוֹ בִּיהוָה עַד־י עַד כִּי בִּיה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטַחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: יְהוָה חִפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר:

חזן:

נוסח אשכנז:

נוסח הרמב"ם:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתֵיהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנֵיהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ, וְיִפְרַק עַמֵּיהּ, בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּיהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִידֵהּ הוּא. לְעֵלְא לְעֵלְא מְכַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְכוֹן וְתִתְעַבֵּיד בְּעוֹתְכוֹן וְצְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֶדֶם אָבוּהוֹן דִּי בְּשַׁמְיָא. יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מְשַׁמְיָא וְנִסְיַעְתָּא וּפְרָקְנָא עֲלִיכּוֹן וְעֵלְנָא, וְעַל כָּל קַהֲלֵהוֹן דִּישְׂרָאֵל; וְאִמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל. (וְיִנַּחֲמֵנוּ בְּצִיּוֹן וּבִבְנֵי בְּרַחֲמֵי אֶת יְרוּשָׁלַם בְּחַיֵּינוּ וּבְיָמֵינוּ בְּקָרוֹב, אָמֵן וְאָמֵן.)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִידֵהּ הוּא, לְעֵלְא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קֶדֶם אָבוּהוֹן דִּי בְּשַׁמְיָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

לפי מנהג אשכנז אומרים "עלינו לשבח" וקדיש יתום. למנהג תימן ראה בעמוד הבא.

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמונו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושע. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלבנו, אפס זולתו, ככתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל-לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ והאילים פרות יברתנו, לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד, ככתוב בתורתך: יהוה | ימלך לעולם ועד: [עפ"י הגר"א לא אומרים: ונאמר, והיה יהוה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהוה אחד ושמו אחד:]

קדיש יתום

עפ"ד הרמב"ם: *

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה, ויצמח פרוקניה, ויקרב משיחיה, ויפרק עמיה, בחייכון וביומיכון ובחיייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלמי ועלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתעלה שמה דקדשא-בריך-הוא, לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים, עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

עושה שלום במרומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום על כל ישראל. (וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלם בחיינו ובימינו בקרוב, אמן ואמן.)

נוסח אשכנז:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא, כרעותיה. וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה-רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה שמה דקדשא-בריך-הוא, לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים, עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

עושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

* (מובא כאן למען השלמות, למרות שקדיש יתום אינו נמצא ברמב"ם. הקדיש המודפס כאן הוא קדיש שלם של הרמב"ם בהשמטת "תתקבל".)

ספירת העומר

(ברשות)

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר.
היום ... בעומר

לפי מנהג תימן מסיימים באמריית "רבי חנניה בן עקשיה" וקדיש דרבנן.

רבי חנניה בן עקשיה אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: "יהיה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:"

קדיש דרבנן

נוסח אשכנז:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא, כרעותה. וימליך מלכותה בחייכון וביומיוכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה שמה דקדשא ברידהוא, לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (בא"י נוהגים להוסיף קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא, חנא וחסדא ורחמין, וחיין אריכין ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון דבשמיא, ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים, עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

עושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

נוסח הרמב"ם:

יתגדל ויתקדש שמה רבה. דעתיד לחדתא עלמא, ולאחאה מיתי'א ולמפרק חיי'א, ולמבני קרתא דירשלים ולשכללא היכלא קדישא, ולמעקר פלחנא נכראה מן ארעא ולאחבא פלחנא די שמה לאתריה בזיויה וביקרייה, וימליך מלכותיה ויצמח פרקניה, ויבע משיחיה ויפרק עמיה, בחייכון וביומיוכוון ובחיייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלמא ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתנשא שמה דקדשא ברידהוא. לעילא לעילא מכל ברכתא ושירתא ותשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

על רבנן ועל תלמידיהון ועל תלמידי תלמידיהון דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהי לכון ולהון חנא וחסדא ורחמי וסיעתא ורוחא מקדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא משמיא וסיעתא ופרקנא עליכון ועלנא, ועל כל קהלהון דישאל; ואמרו אמן.

עושה שלום במרומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום על כל ישראל. (וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב, אמן ואמן.)

בין פסח לשבועות סופרים ספירת העומר, ראה בעמוד הקודם.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם.

בעשרת ימי תשובה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, אֵל מְלֹךְ חַפְצֵי בַחַיִּים, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֹךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגֹן אַבְרָהָם.

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם יְהוָה, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטַּל | מְשִׁיב הָרוּחַ מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֶּד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וְסוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִמֵּית וּמַחֲיָה.

בעשרת ימי תשובה: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמָן, זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחֲיָה הַמֵּתִים.

בעשרת ימי תשובה:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה, כְּאִמּוֹר, "וַיִּגְבַּה יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה:" בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

במוצאי שבת ויום טוב:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. וְאַתָּה הַבְּדִלְתָּ בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל, וּבֵין אֹר לַחֹשֶׁךְ, וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. כָּשֶׁם שֶׁהַבְּדִלְתָּ בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל, כִּךָ פָּדַנּוּ וְהַצִּילְנוּ מִכָּל מִיַּיִן מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיַּיִן פְּרַעַנִיּוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת לְבוֹא בְּעוֹלָם, וְשִׁמְרָנוּ מִן הַכֹּל. וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּה דַּעַת וּבִינָה וְהַשְׁכָּל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חַנּוּנוֹ מֵאַתָּה דַּעַת וּבִינָה וְהַשְׁכָּל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבְנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקִרְבְּנוּ מְלַכְנוּ לְעִבּוּדֶתֶךָ, וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.

סֶלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מַחֵל לָנוּ מְלַכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח, אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חַנּוּן וּמְרַבֵּה לְסֶלַח.

רְאֵה בְּעֵינָיו, וְרִיבָה רִיבְנוּ, וּמַהֲרֵ לְגַאֲלָנוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רְפָאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל תַּחְלוּאֵינוּ, כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בחרורף:

בקיץ:

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מַעֲשֶׂה יְדִינוּ, וּבְרַךְ אֵת שְׁנוֹתֵינוּ, וְתָן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׁבַּע אֵת הָעוֹלָם כְּלוֹ מִטּוֹבָךָ, וְרוּחַ פְּנֵי תַבַּל מַעֲשֵׂר מִתְּנוּת יְדִיךָ, וְשִׁמְרָה וְהַצִּילָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִיַּיִן תְּבוּאָתֶךָ, מִכָּל מִיַּיִן מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיַּיִן פְּרַעַנִיּוֹת, וְתָן לָהּ אַחֲרִית וְתַקּוּהָ שֶׁבַע וְשָׁלוֹם וּבְרָכָה, כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מַעֲשֶׂה יְדִינוּ, וּבְרַךְ אֵת שְׁנוֹתֵינוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושׂא נס לקבץ את כל גְּלוּתֵינוּ מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יהוה, מקבץ נדחי עמו ישראל.
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמָלֵךְ עָלֵינוּ אֶתְּךָ לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצִדֵק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.

(בעשרת ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.)

לְמַשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תְּקוּהָ, כָּל הַמֵּינִים פָּרַגְעַ יֵאבְדוּ, וּמַלְכוּת זְדוּן תִּעָקֵר וְתִשָּׁבֵר מִהֲרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים.
עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל גְּרֵי הַצְּדָק, וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתִּי; וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם, לֹא גְבוּשׁ כִּי בְשִׁמְךָ בְּטַחְנוּ וְלִישׁוּעָתְךָ נִשְׁעָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים.

בליל צום ט' באב:

רחם יהוה אלהינו עלינו, ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, העיר האבלה החרבה השוממה, שנתנה ביד זרים, שישבה וראש לה חפוי כאשר עקרה שלא ילדה, ויבלעוה לגיונים, וירשוה עובדי פסילים, ויתנו את גבלת עבדיך מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. על כן ציון במרר תבכה וירושלים תתן קולה: לבי לבי על תלליהם, מעי מעי על הרוגיהם. ראה יהוה והביטה, ורחם שוממותיה ונחמה. כי אתה יהוה באש יסדתה, ובאש אתה עתיד לבנותה, כפתוב, "ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה": ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים.

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם
עִירְךָ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ,
וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם
בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם.

אֵת צִמַח דָּוִד מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַצְמִיחַ קֶרֶן הַיְשׁוּעָה.
שִׁמַּע קוֹלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וְרַצוֹן אֶת תַּפְלַתְנוּ. מִלְפָּנֶיךָ מִלְפָּנֵינוּ רִיקִים אֵל תִּשְׁיבֵנוּ.

בליל תענית:

עֲנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁמַע תַּפְלַתְנוּ, וְהִיָּה קְרוֹב לְשׁוֹעָנוּ. טָרֵם נִקְרָא וְאַתָּה תַעֲנֶה, נִדְבַר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כְּדַבֵּר שְׁנֵאמָר, "וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע:"

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ הַתַּפְּלָה.
רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלַתַּפְלָתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרַצוֹן, וְתִהִי לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא יַגִּיעַ יֵרָאֶה יִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד יִזְכַּר לְפָנֶיךָ זְכוּרָנוּ, וְזָכוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכוֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, בַּיּוֹם

ראש החדש | מקרא קדש הזה, ביום מועד חג [המצות / הסבות]

הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, פָּקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, הוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וּמְלַטְנוּ בּוֹ מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן, וְשִׁמְחֵנוּ בּוֹ שִׂמְחָה שְׁלֵמָה.

ברכת הלבנה

מסתכלים בלבנה פעם אחת, הופכים את הפנים ופונים לכיוון בית המקדש, מיישרים רגלים ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֵאֲמוֹרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם, חֶק וְזִמְנָן נָתַן לָהֶם שְׁלֵא יִשְׁנוּ אֶת תְּפִקִּידָם, שְׁשִׁים וּשְׁמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם, פּוֹעֲלֵי אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתָן אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתְּחַדֵּשׁ, עֲטַרְתַּת תְּפִאֲרַת לַעֲמוּסֵי בְּטוֹן, שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ, וּלְפֶאֱרַ לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים.

נוהגים להוסיף:

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים: בְּרוּךְ יוֹצֵרְךָ בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ בְּרוּךְ קוֹנֵךָ בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךָ.
רוקד ואומר ג"פ:

כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנִגְדְּךָ וְאֲנִי נוֹגֵעַ בְּךָ, כִּךְ אִם יִרְקְדוּ אַחֲרַי כְּנִגְדֵי לֹא יִגְעוּ בִּי.

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים: תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וְפָחַד, בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאַבְן.

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים: כְּאַבְן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְל, וְפָחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּלַ.

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים: דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיָּם.

ומברכים זל"ז: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. והמתברכים משיבים: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם.

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים: סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

וינער שולי בגדיו, וילך לביתו בלב טוב. נוהגין לעשות ריקודין בקידוש הלבנה.

תפילת הדרך

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשְׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשְׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ לְשְׁלוֹם, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדַרְךְךָ, וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.